

P R E U S

ENTRADA AMB

Butaca 4'00 pts.
Devantera de segon pis 2'50 »

ENTRADA

Llotja 3'00 »
General 1'00 »

(IMPOSTOS COMPRESOS)

DESPATX : A la TAQUILLA del Teatre Euterpe, durant els dies i hores d'espectacle.

Les entrades generals únicament seran despatxades el dia del concert.

Per aquest concert queden anul·lats tots els passis.

El dia del concert es repartiran a l'entrada del Teatre els programes detallats, amb el text original o traduït de totes les cançons i duets.

SALIENT IMPRESSOR
SABADELL

TEATRE EUTERPE

SABADELL

MERCÈ
PLANTADA
SOPRAN

EMILI
VENDRELL
TENOR

FREDERIC
LONGÀS
PIANO

CONCERT DE GALA

DIJOURS, DIA 5 D'AGOST DE 1926
A LES DEU DEL VESPRE

Mercè Plantada i Emili Vendrell han associat llurs noms aureolats de glòria i de prestigi per interpretar, amb la col·laboració de **Frederic Longàs**, el magnífic programa del

CONCERT DE GALA

amb el qual es clourà d'una manera brillantíssima la Festa Major d'enguany.

Mercè Plantada i Emili Vendrell han conreuat la cançó en el seu nivell més elevat, obtenint a tot arreu èxits definitius, gràcies a la seva escola depuradíssima i a les condicions exquisides de llurs veus.

La col·laboració de **Frederic Longàs** que constantment ha assolit triomfs entusiàstics, afermant-se sempre com a excel·lent artista, donarà el màxim esplendor a aquesta vetllada d'art, que constituirà indubtablement la nota artística per excel·lència de les festes ciutadanes.

PROGRAMA

I

Albada	PÉREZ-MOYA
El què et diria	MORERA
Sospirs	MILLET
Flor tardana	LONGAS
Cançó de taverna	MESTRES
Emili Vendrell	
Clavell del balcó	MORERA
Romanç de Santa Llúcia	TOLDRA
Cançó de taverna	BUXÓ
Riera avall	L. DE GRIGNON
Cançó de bressol	LONGAS
Una cançó teixiré	
Mercè Plantada	

II

Mon país	GRETCHANINOW
Xamosa noia	DARGOMIJSKY
Pastoral	STRAWINSKY
Al llit (de «La cambra dels nens»)	{ MUSSORGSKY
Hopak!	
Mercè Plantada	
El gessamí i la rosa	{ TOLDRA
Cançó de l'amor que passa	
Cançó de comiat	
Cançó de grumet	{ PUJOL
No et sàpiga greu	
La ginesta	
Emili Vendrell	

III

Romança	SCHUMANN
Caixeta de música	LIADOW
Evocació (de la Suite «Iberia»)	ALBÉNIZ
Jota	LONGÀS
Frederic Longàs	

DUETS

Cançó camperola	}	SCHUMANN
Ell i ella		
Cançó de bressol		
Sota la finestra		
Plantada - Vendrell		

—Prohibit d'entrar i sortir de la Sala durant l'execució de les obres.
—No serà tocada cap obra fora de programa.

CANÇÓ CAMPEROLA

E. GEIBEL - B. SCHUMANN

I quan la primavera ve,
pels prats i els rierols,
i és florit el cirerer,
i pel bosc refilen els rossinyols,
la xarxa adoba el pescador
car la mar és bona i el sol relluu;
llavors la noia l'estret gipó
i llueix sabates pel ball ja duu,
bo i rumiant
si vindrà l'estimat galan.

Ja sonen baixos i violins,
el batlle va a la taverna i beu,
sens treva volten els dansarins
sota els talls i és vespre arreu.
Tornant a casa a mitja nit,
el cuc de llum de llanterna fa;
els nuvis es besen amb dolç neguit
i a cau d'orella un bell mot lliscà,
bo i pensant ambdós:
Oh que alegre i feliç és el maig formós.
Mes de maig!
Temps venturós!

Trad. J. PENA

CANÇO DE BRESSOL

(Vetllant un nen malalt)

HEBBEL - SCHUMANN

Dorm, dorm, ninet,
que quan dorms ets molt maquet.
Ple de sol, al mig la plana,
llu d'un cirerer la grana;
quan despertis hi anirem
i cireres collirem.
Dorm, dorm, ninet,

que quan dorms ets molt maquet.
Crema el sol i tot ho colra
fent la cirereta dolça:
dorm fill meu, bo i somiant
que cireres vas menjant.
Dorm, dorm, ninet,
que quan dorms ets molt maquet.

Trad. J. PENA

SOTA LA FINESTRA

BURNS - SCHUMANN

—Quí sota la finestra hi ha?
—Sóc jo, noia, sóc jo!
—Doncs fuig d'ací! ¿Què vols tan tard?
—Moixaines! ¡Moixaines!
—I véns com lladre quan és fosc!
—Agafa'm!
—Tu em duus un xic d'estimació?
—I força! ¡I força!
—Que t'obri ara és ço que vols?
—Si obre! Si obre!
—És massa tard ja dorm tothom!
—Que dormin! Que dormin!

—Véns com colom al colomar?
—Rateta!
—I fins demà marrucaràs?
—Tal volta! Tal volta!
—No, no! Ací no et deixo entrar!
—Si, deixa'm! Si, deixa'm!
—Vols dir que cada jorn vindràs?
—Paraula! ¡Paraula!
—Que n'ets de murri i d'eixerit!
—Doncs entro?
—Si no ho diguessis a ningú!
—I ara! I ara!

Trad. J. PENA

ELL I ELLA

KERNER - SCHUMANN

—Quan anant pel prat tot sol
veig lluir tot d'una
belles flors als ragis del sol,
sols n'esguardo una.
—Quan de ma finestra estant
veig lluir tot d'una
mils d'esteles rutilants,
sols n'esguardo una.
—Ah també sos blaus ullets
ara per la prada
trobo en mig les flors tendretes
sota la rosada.
—Ell al vespre llà amorós
vers el cel esguarda,
car al firmament radiant
veu la imatge amada.
—Quan anant pel prat tot sol,
—Quan de ma finestra estant,
veig lluir tot d'una
belles flors al raig del sol,
mil d'esteles rutilants,
sols n'esguardo una.

Trad. J. PENA

TEXT DE LES CANÇONS

ALBADA

A. GALLARD - PEREZ

Obren sos càlzers les flors més belles,
per tot esclaten tendres poncelles;
ja tot reviu, ja ve l'estiu,
i l'au novella, amb sa parella
cerca son niu vora del riu.

Els camps tapiça el verd fullatge
i els ocells canten dins el brancatge;
ja tot reviu, ja ve l'estiu
i l'au novella amb sa parella,
cerca son niu vora del riu.

Oh, ma estimada! Capoll de rosa
la més galana, la més xamosa,
si tot reviu quan ve l'estiu,
ma nina bella, dolça poncella,
puix tot somriu, cerquem el niu.

EL QUE ET DIRIA

E. GUANYABENS - E. MORERA

Si jo fos cançonaire
treuria una cançó;
com que no hi entenc gaire
no vull pas fer-la, no.
Una cançó faria
que sols de tu parlés,
jo sol la cantaria,
jo sol i ningú més.
Diria que ets la nena

més maca d'aquest pla;
que té més or ta trena
que el blat quan ve el segà.
Que quan tos llavis s'obren
talment en raja mel;
que quan tos ulls s'entre-obren,
com si s'obris el cel;
que en caminant lleugera
per sobre els sembrats
com l'aura matinera

tu els deixes revifats.
Que els ocellets en veure't
refilen de valent...
que un dia jo vaig ceure't
i tot s'ho ha endut el vent.
Si jo fos cançonaire
treuria una cançó:
la d'una espigolaira
i un infeliç pastor.

SOSPIRS

J. VERDAGUER - LL. MILLET

Rosada divina! Quan et copsaré?
Oh, vina!
Oh vina al cor, vina!
lliri i clavellina,
rosa sens espina
del millor rosè!
Celestial aurora,
quan t'obiraré?
El meu cor t'enyora,

tórtora que plora,
cridant a tothora
l'Aimador si ve!
Ail en vostra cara
quan m'hi miraré?
Formosura rara,
front d'albada clara,
si no us veig encara,
d'amor moriré.

CABELLS BLANCS

SI VOLEU TENIR UN CABELL NATURAL USEU L'AIGUA DE
SANT BENET QUE ÉS LA ÚNICA AIGUA QUE SENSE PERJU-
DICAR NI EMBRUTAR US DONARÀ EL GOIG DE RETORNAR-VOS EL
CABELL A SON PRIMITIU ESTAT DE COLOR NATURAL

L'«AIGUA DE SANT BENET» NO TACA

L'«AIGUA DE SANT BENET» ÉS HIGIÉNICA

L'«AIGUA DE SANT BENET» ÉS L'ÚNICA ACONSELLABLE
PER SOS EFECTES POSITIVS

Dipositari exclusiu:

PERFUMERIA - Baix Pedregar, 18 ■ SABADELL

DOLÇOS - BOMBONS
PERE MESTRE

JOAN SALLENT, impressor

FLOR TARDANA

I. IGLESIAS - F. LONGÀS

Camí de la velleja
la Tana i el Galan,
refent la juvenesa
floreixen un infant.
Tant que ells el desitjaven
al bo de llur vigor;
quan ja no ho esperaven,
rebrotà llur amor.
Xamosa flor tardana
de flaire refrescant,
la joia de la Tana,
la perla del Galan.
Llurs cors, vencent les cendres,
flamegen amb nou brill
davant la vida tendra
de llur estimat fill.
La mare amb amoretes
el gronxa en el bressol
i fent-li ball-manetes,
el pare sempre es dol.
—Per què plores bon pare
si riu el nostre infant?
—Sols ploro bona mare
perquè no el veurà gran!

CLAVELL DEL BALCÓ

J. M. DE SAGARRA.-E. MORERA

Clavell florit, que rius des del balcó,
si n'ets de bell, clavell, si n'ets de fals!
El teu perfum és com una presó
on fas que hi senti tots els mals
Ai clavell florit,
boca sanguejant,
quan passarà la gelosa nit,
quan vindràs, alosa cantant
a dâ el repós al pit
de la vida que plora malmesa
princesa.
No diguis no
clavell de balcó.
Una setmana fa que penso en tu.
Oh, si pogués portar-te allí on jo se,
on no ens vingués a enverinar ningú,
clavell florit del meu carrer.
I poc a poc,
afinant el pas,
no sentirem el neguit ni el fred,
ben lligats el teu i el meu braç
amb un lligam estret.
Si al fadrí que clavaves l'espina,
fadrina,
no deies no
clavell del balcó!

CANÇÓ DE TAVERNA

APEL'LES MESTRES

A la taverna d'En Mallol
s'hi riu i plagueja;
a la taverna d'En Mallol
molts hi entren amb lluna i en surten amb sol.
A la taverna d'En Mallol
s'hi beu i s'hi juga;
a la taverna d'En Mallol
dels diners que hi entren no se'n torna un sol.
A la taverna d'En Mallol
s'hi canta i s'hi balla
a la taverna d'En Mallol
tal hi entra donzella i en surt com Déu vol.
A la taverna d'En Mallol
hi ha hagut punyalades;
a la taverna d'En Mallol
diuen que eren quatre contra un home sol.
A la taverna d'En Mallol
no tot són riu lles;
a la taverna d'En Mallol
han tancat les portes en senyal de dol.

ROMANÇ

DE SANTA LLÚCIA

J. M. DE SAGARRA.-E. TOLDRA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meua amor.
Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.
Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.
Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meua amor.

CANÇÓ DE GRUMET

T. GARCÉS - E. TOLDRA

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.
Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.
Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».
Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

NO ET SÀPIGA GREU

F. MATHEU - F. PUJOL

No et sàpiga greu
d'ésser petiteta:
també ho són les flors
i ho són les estrelles
i ho és aquell déu

que l'amor governa.
D'un res de llevar
se'n forma una arbreda;
d'un sol espurnic
se'n fa una foguera;

d'un trist gra d'encens
se n'omple una església.
No et sàpiga greu
d'ésser petiteta.

LA GINESTA

J. MARAGALL - F. PUJOL

La ginesta altra vegada!
La ginesta amb tanta olor!
Es la meua enamorada
que ve el temps de la calor.
Per a fer-li una abraçada
he pujat dalt del serrat:
de la primera besada
m'ha deixat tot perfumat.
Feia un vent que enarborava,
feia un sol molt resplendent:
la ginesta es regirava
furiós al sol rient.
Jo la prenc per la cintura:

l'estisora va en renou
desflorant tanta hermosura
fins que el cor me n'ha dit prou.
Amb un vimet que creixia
innocent a vora seu
he lligat la dolça aimia
ben estreta en un pom breu.
Quan l'he tinguda lligada
m'he girat de cara al mar...
M'he girat al mar, de cara,
que brillava com cristall;
he aixecat el pom enlaire
i he arrencat a córrer avall.

ANÍS DEL TAUP, EL REI DELS ANISSATS

ESTOMACAL EVA

Licor de moda - De finíssim i deliciós paladar

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAÏSOS

MOBLES
SUCCESSOR D'HUMET I CAROL

SALUT, 59 (ENFRONT FONT NOVA)

TELÈFON 151

EL GESSAMÍ I LA ROSA

J. CARNER - E. TOLDRA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ageu pàl·lida a dormí;
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

T. GARCÉS - E. TOLDRA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i solejada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la música i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven.
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

CANÇÓ DE COMIAT

T. GARCÉS - E. TOLDRA

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardó i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

CANÇÓ DE TAVERNA

J. M. A. DE SAGARRA - T. BUXÓ

Al meu pare li vaig dir
que em cerqués una fadrina
que em vingués justa per mi
ni molt aspre ni molt fina,
perquè em feia galdiró
i estar sol m'era malura;
sortint de missa major
el mal aviat s'em cura.

Això rail!
el casament és un ai.

I ja hem teniu festejant
i les velles se n'alarmen
la mossa m'agrada tant
que no poden separar-me'n.
Em torno magre del cos
i se'm fa l'ànima prima;
quan al llit cerco repòs
el seu record se m'arrima.

Això rail!
Que és ben dolç aquest desmai.

M'he donat a l'aiguarent,
la mossa plora que plora;
li faig el primer present
no hi tocava de cap hora;
quan li he dut el collaret
del neguit era malalta,
ja no em fan calor ni fred
les besades a la galta.

Això rail!
La beguda em dona esplai.

Ella té el color marcit
com una rosa que es passa
el pare s'ha enfellonit
el germà és tot amenaça.
De casa em treuen els dos,
i el despit és qui em governa,
cues baixes com un gos,
me n'anava a la taverna.

Això rail!
Amb el vi s'adorm l'esglai.

Ara ha trobat un fadri
de molt bona companyia:
i no es recorda de mi
jo que hi penso nit i dia.
Companys de tavernejar
que veuen les meves penes
em diuen: Si et va deixar
te'n queden moltes dotzenes.

Això rail!
I l'enyoró més que mai.

RIERA AVALL

A. MESTRES - J. LAMOTE DE GRIGNON

Quan tornàvem de la font,
que fresca era l'aigua!
hem passat per sota el pont,
que hermosa la tarda!
que en deia de coses la brisa de maig,
brunzint en les canyes.

Sota el pont arreçerats,
que fresca era l'aigua!
hem vist dos enamorats,
que hermosa la tarda!
vestits de les festes, amb flors a les mans
i enceses les galtes.

En sentir-nos arribar,
que fresca era l'aigua!
s'han deixat de festejar,
que hermosa la tarda!
no sé si ens han vistos, prò la santa nit
no ens l'han pas tornada.

Nosaltres havem passat,
que fresca era l'aigua!
la parella s'ha quedat,
que hermosa la tarda!
i a poc va semblar-nos que a sota del pont
un bes ressonava.

La cançó ja ho sé bé prou,
que fresca era l'aigua!
la cançó res té de nou,
que hermosa la tarda!
però demà i sempre serà la de avui
la eterna balada.

SABATERIA VILA

HORTA NOVA, 83.—SABADELL

GRAN ASSORTIT EN CALÇATS DE TOTES CLASSES
PREUS RIGOROSAMENT FIXES

Aquesta casa pot oferir els calçats a preus increïbles perquè té una gran clientela, no solament a Sabadell, sinó també a les seves sucursals de Terrassa, Vich i Sant Esteve de Castellar.

CANÇÓ DE BRESSOL

J. ARÚS - F. LONGÀS

Aquesta nena petita i bonica
—trenes daurades, cosset desinvol—
qui dona al clar dematí la música
d'una cançó de bressol!

En qui el bressol has deixat tot just ara,
cantes alegre la vella cançó :
«Què li darem an el noi de la mare
què li darem que li sàpigues bo?

I la cançó bo i eixint dels teus llavis
devé una clara tonada d'infant
ella que és feta pels llavis dels avis
i de les mares qui el fill van bressant.

Si la mateixa cançó devé ara
joia d'infant en la boca d'abril,
per la cançó jo endavino que ets mare
i et veig com bresses al fill per dormi!

Quan sigui així; quan la tendra tonada
al teu fillet cantaràs
amb el sentit renovat assentada
vora el bressol o duent-lo al braç,

en aquests versos—petita, bonica—
seràs encara—cosset desinvol—
aquesta nena qui fa la música
d'una cançó de bressol.

UNA CANÇÓ TEIXIRÉ

M. SAPERES.-F. LONGÀS

Una cançó teixiré
tota plena d'alegria,
Per fil d'or un raig de sol.
per teler, ma fantasia.

Vull dibuxar-hi clavells,
lliris blaus, lilàs i roses
i una pluja matinal
de poncelles mig descloses.

Teixida aquesta cançó,
la ruixaré amb glops de flaire
desfermant-la cel amunt,
que volei a grat de l'aire.

I en ella hi haurà dos noms
i dues rialles franques
i dos cors i un sol voler
i dues ànimes blanques.

XAMOSA NOIA

DARGOMIRSKY

Xamosa noia els senyors ja han arribat
eixos senyors a mi no em fan pas cap por,
dins ma cambreta cercaré mon vestit millor.

O lai la i oi la, a dins ma cambreta vaig
o lai la i oi la, a cercar el vestit millor.

A dins ma cambreta em posaré mon vestit millor
i a saludar a tot hom sortiré tot seguit :
a un d'ells vull fer reverència amb més dalit.

O lai la i oi la, a un dels senyors jo vull
o lai la i oi la, saludà amb més dalit,

A un dels vull fer la reverència amb més dalit
amb molt dalit perquè ell el més simpàtic és
jove i roig de galtes, ah! si ell amb mi es fixés.

O lai la i oi la, jove i roig de galtes
o lai la i oi la, jai si a mi em volgués!

Trad. C. LOZANO

MON PAIS

GRETSCHANINOW

Dolç país, país nadiu.
Llargues calçades,
penyes on el corb fa niu.
Udols de llopades.
Visca mon país nadiu.
Vastes encontrades,
selva, rossinyol joliu,
vents i nuvolades.

Trad. L. VIA

PASTORAL

STRAWINSKY

Cançó sense paraules, imitant el
cant d'un pastor en la muntanya.—
Mercè Plantada ha cantat aquesta
obra en els Concerts de Quaresma,
de la Orquestra Pau Casals, dirigida
pel mateix Strawinsky, en el Teatre
Liceu.

ANANT AL LLIT

(De «La cambra dels nens»)

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meva mama :
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Angeleta i la Serafina

i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guiu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
«Oh, Senyor. perdona a nosaltres pecadors...»
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

Trad. J. PENA

HOPAK!

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dóna eix pac.

Eih!

Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc.
Com més beu sembla un bastó,
com més beu sembla un falcó.
Ella ball que ballarà
un minyó li va al detràs,
prò el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
doncs pa blanc m'has de donar,

Veies!

Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.

Veies!

Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.

Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya,
cerca prest si tens vergonya.

Cerques?

Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.

Ansia!

Bressa'l, avi, bressa'l bé.

Ansia!

Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homes plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia gresca,
més brodava força destra.
Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
au de pressa el gec poseu-vos
per fé amb mi una passejada,
seure après i fer cantada,
au, au, au, au!
Eih, Eih! Som-hi, doncs, au hopak!
Jo estimava el brau cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dóna eix pac.

Eih!

Trad. J. PENA.

PETIT PARIS

Gran assortit de carteres per a senyora i senyor.
Paraigües - Ombrel·les - Ventalls - Perfumeria
Joguines : : : : : Especialitat en els encàrrecs

Carrer de l'Església, 21

SABADELL

TINTORERIA CASTELLÓ

SUCCESSOR DE J. ESPINAL

TALLERS: SANT PAU, 61 - 63 - 65 - TELÉFON 1428

SUCURSALS:

P LAÇA MAJOR, 22 -- VIA MASSAGUÉ, 91

Rentats en sec - Planxats i tenyits a vapor - Aprestos

DOLS A LES VUIT HORES

P R E U S

ENTRADA AMB

Butaca. 4'00 pts.
Devantera de segon pis. 2'50 »

ENTRADA

Llotja 3'00 »
General 1'00 »

(IMPOSTOS COMPRESOS)

DESPATX : A la TAQUILLA del Teatre Euterpe, durant els dies i hores d'espectacle.

Les entrades generals únicament seran despatxades el dia del concert.

Per aquest concert queden anul·lats tots els passis.

El dia del concert es repartiran a l'entrada del Teatre els programes detallats, amb el text original o traduït de totes les cançons i duets.

SALIENT IMPRESSOR
SABADELL

TEATRE EUTERPE

SABADELL

MERCÉ
PLANTADA
SOPRAN

EMILI
VENDRELL
TENOR

FREDERIC
LONGÀS
PIANO

CONCERT DE GALA

DIJOUS, DIA 5 D'AGOST DE 1926

A LES DEU DEL VESPRE

Mercè Plantada i Emili Vendrell han associat llurs noms aureolats de glòria i de prestigi per interpretar, amb la col·laboració de **Frederic Longàs**, el magnífic programa del

CONCERT DE GALA

amb el qual es clourà d'una manera brillantíssima la Festa Major d'enguany.

Mercè Plantada i Emili Vendrell han conreuat la cançó en el seu nivell més elevat, obtenint a tot arreu èxits definitius, gràcies a la seva escola depuradíssima i a les condicions exquisides de llurs veus.

La col·laboració de **Frederic Longàs** que constantment ha assolit triomfs entusiàstics, afermant-se sempre com a excel·lent artista, donarà el màxim esplendor a aquesta vetllada d'art, que constituirà indubtablement la nota artística per excel·lència de les festes ciutadanes.

CONCERTS
D'ISTIU

PROGRAMA

I

Albada.	PEREZ-MOYA
El què et diria.	MORERA
Sospirs	MILLET
Flor tardana	LONGÀS
Cançó de taverna.	MESTRES
Emili Vendrell	
Clavell del balcó	MORERA
Romanç de Santa Llúcia	TOLDRA
Cançó de taverna.	BUXÓ
Riera avall	L. DE GRIGNON
Cançó de bressol	} LONGÀS
Una cançó teixiré.	

Mercè Plantada

II

Mon país	GRETCHANINOW
Xamosa noia	DARGOMIJSKY
Pastoral	STRAWINSKY
Al llit (de «La cambra dels nens»).	} MUSSORGSKY
Hopak!	

Mercè Plantada

El gessamí i la rosa.	} TOLDRA
Cançó de l'amor que passa	
Cançó de comiat	
Cançó de grumet	} PUJOL
No et sàpiga greu.	
La ginesta	

Emili Vendrell

III

Romança	SCHUMANN
Caixeta de música	LIADOW
Evocación (de la Suite «Iberia»)	ALBÉNIZ
Jota	LONGÀS

Frederic Longàs

DUETS

Cançó camperola	} SCHUMANN
Ell i ella	
Cançó de bressol	
Sota la finestra	

Plantada - Vendrell

→Prohibit d'entrar i sortir de la Sala durant l'execució de les obres.

—No serà tocada cap obra fora de programa.

CANÇÓ CAMPEROLA

E. GEIBEL - B. SCHUMANN

I quan la primavera ve,
pels prats i els rierols,
i és florit el cirerer,
i pel bosc reflen els rossinyols,
la xarxa adoba el pescador
car la mar és bona i el sol rellu;
llavors la noia l'estret gipó
i lluent sabates pel ball ja duu,
bo i rumiant
si vindrà l'estimat galan.

Ja sonen baixos i violins,
el batlle va a la taverna i beu,
sens treva volten els dansarins
sota els talls i és vespre arreu.
Tornant a casa a mitja nit,
el cuc de llum de llanterna fa;
els nuvis es besen amb dolç neguit
i a cau d'orella un bell mot liscà,
bo i pensant ambdós:
Oh que alegre i feliç és el maig formós.
Mes de maig!
Temps venturós!

Trad. J. PENA

CANÇÓ DE BRESSOL

(Vetllant un nen malalt)

HEBBEL - SCHUMANN

Dorm, dorm, ninet,
que quan dorms ets molt maquet.
Ple de sol, al mig la plana,
llu d'un cirerer la grana;
quan despertis hi anirem
i cireres collirem.
Dorm, dorm, ninet,

que quan dorms ets molt maquet.
Crema el sol i tot ho colra
fent la cirereta dolça:
dorm fill meu, bo i somiant
que cireres vas menjant.
Dorm, dorm, ninet,
que quan dorms ets molt maquet.

Trad. J. PENA

SOTA LA FINESTRA

BURNS - SCHUMANN

—Quí sota la finestra hi ha?
—Sóc jo, noia, sóc jo!
—Doncs fuig d'ací! ¿Què vols tan tard?
—Moixaines! ¡Moixaines!
—I véns com lladre quan és fosc!
—Agafa'm!
—Tu em duus un xic d'estimació?
—I forçal ¡I forçal!
—Que t'obri ara és ço que vols?
—Si obre! Si obre!
—És massa tard ja dorm tothom!
—Que dormin! Que dormin!

—Véns com colom al colomar?
—Rateta!
—I fins demà marrucaràs?
—Tal volta! Tal volta!
—No, no! Ací no et deixo entrar!
—Si, deixa'm! Si, deixa'm!
—Vols dir que cada jorn vindràs?
—Paraula! ¡Paraula!
—Que n'ets de murri i d'eixerit!
—Doncs entro?
—Si no ho diguessis a ningú!
—I ara! I ara!

Trad. J. PENA

ELL I ELLA

KERNER - SCHUMANN

—Quan anant pel prat tot sol
veig lluir tot d'una
belles flors als ragis del sol,
sols n'esguardo una.
—Quan de ma finestra estant
veig lluir tot d'una
mils d'esteles rutilants,
sols n'esguardo una.
—Ah també sos blaus ullets
ara per la prada
trobo en mig les flors tendretes
sota la rosada.
—Ell al vespre llà amorós
vers el cel esguarda,
car al firmament radiant
veu la imatge amada.
—Quan anant pel prat tot sol,
—Quan de ma finestra estant,
veig lluir tot d'una
belles flors al raig del sol,
mil d'esteles rutilants,
sols n'esguardo una.

Trad. J. PENA

TEXT DE LES CANÇONS

ALBADA

A. GALLARD - PEREZ

Obren sos càlzers les flors més belles,
per tot esclaten tendres poncelles;
ja tot reviu, ja ve l'estiu,
i l'au novella, amb sa parella
cerca son niu vora del riu.

Els camps tapiça el verd fullatge
i els ocells canten dins el brancatge;
ja tot reviu, ja ve l'estiu
i l'au novella amb sa parella,
cerca son niu vora del riu.

Oh, ma estimada! Capoll de rosa
la més galana, la més xamosa,
si tot reviu quan ve l'estiu,
ma nina bella, dolça poncella,
puix tot somriu, cerquem el niu.

EL QUE ET DIRIA

E. GUANYABENS - E. MORERA

Si jo fos cançonaire
treuria una cançó;
com que no hi entenc gaire
no vull pas fer-la, no.
Una cançó faria
que sols de tu parlés,
jo sol la cantaria,
jo sol i ningú més.
Diria que ets la nena

més maca d'aquest pla;
que té més or ta trenca
que el blat quan ve el segà.
Que quan tos llavis s'obren
talment en raja mel;
que quan tos ulls s'entre-obren,
com si s'obris el cel;
que en caminant lleugera
per sobre els sembrats
com l'aura matinera

tu els deixes revifats.
Que els ocellets en veure't
refilen de valent...
que un dia jo vaig ceure't
i tot s'ho ha endut el vent.
Si jo fos cançonaire
treuria una cançó:
la d'una espigolaira
i un infeliç pastor.

SOSPIRS

J. VERDAGUER - LL. MILLET

Rosada divina! Quan et copsaré?
Oh, vinal
Oh vinal al cor, vinal!
liri i clavellina,
rosa sens espina
del millor rosé!
Celestial aurora,
quan t'obiraré?
El meu cor t'enyora,

tórtora que plora,
crident a tothora
l'Aimador si ve!
Ail en vostra cara
quan m'hi miraré?
Formosura rara,
front d'albada clara,
si no us veig encara,
d'amor moriré.

CABELLS BLANCS

SI VOLEU TENIR UN CABELL NATURAL USEU L'AIGUA DE
SANT BENET QUE ÉS LA ÚNICA AIGUA QUE SENSE PERJU-
DICAR NI EMBRUTAR US DONARÀ EL GOIG DE RETORNAR-VOS EL
CABELL A SON PRIMITIU ESTAT DE COLOR NATURAL

L'«AIGUA DE SANT BENET» NO TACA

L'«AIGUA DE SANT BENET» ÉS HIGIÉNICA

L'«AIGUA DE SANT BENET» ÉS L'ÚNICA ACONSELLABLE
PER SOS EFECTES POSITIVS

Dipositari exclusiu:

PERFUMERIA - Baix Pedregar, 18 ■ SABADELL

DOLÇOS - BOMBONS
PERE MESTRE

JOAN SALLENT, impressor

FLOR TARDANA

I. IGLESIAS - F. LONGÀS

Camí de la vellesa
la Tana i el Galan,
refent la juvenesa
floreixen un infant.
Tant que ells el desitjaven
al bo de llur vigor;
quan ja no ho esperaven,
rebrotà llur amor.
Xamosa flor tardana
de flaire refrescant,
la joia de la Tana,
la perla del Galan.
Llurs cors, vencent les cendres,
flamegen amb nou brill
davant la vida tendra
de llur estimat fill.
La mare amb amoretes
el gronxa en el bressol
i fent-li ball-manetes,
el pare sempre es dol.
—Per què plores bon pare
si riu el nostre infant?
—Sols ploro bona mare
perquè no el veuré gran!

CLAVELL DEL BALCÓ

J. M. DE SAGARRA.-E. MORERA

Clavell florit, que rius des del balcó,
si n'ets de bell, clavell, si n'ets de fals!
El teu perfum és com una presó
on fas que hi senti tots els mals
Ai clavell florit,
boca sanguejant,
quan passarà la gelosa nit,
quan vindràs, alosa cantant
a d'el repós al pit
de la vida que plora malmesa
princesa.
No diguis no
clavell de balcó.
Una setmana fa que penso en tu.
Oh, si pogués portar-te allí on jo se,
on no ens vingués a enverinar ningú,
clavell florit del meu carrer.
I poc a poc,
afinant el pas,
no sentirem el neguit ni el fred,
ben lligats el teu i el meu braç
amb un lligam estret.
Si al fadrí que clavaves l'espina,
fadrina,
no deies no
clavell del balcó!

CANÇÓ DE TAVERNA

APEL'LES MESTRES

A la taverna d'En Mallol
s'hi riu i plagueja;
a la taverna d'En Mallol
molts hi entren amb lluna i en surten amb sol.
A la taverna d'En Mallol
s'hi beu i s'hi juga;
a la taverna d'En Mallol
dels diners que hi entren no se'n torna un sol.
A la taverna d'En Mallol
s'hi canta i s'hi balla
a la taverna d'En Mallol
tal hi entra donzella i en surt com Déu vol.
A la taverna d'En Mallol
hi ha hagut punyalades;
a la taverna d'En Mallol
diuen que eren quatre contra un home sol.
A la taverna d'En Mallol
no tot són rias lles;
a la taverna d'En Mallol
han tancat les portes en senyal de dol.

ROMANÇ

DE SANTA LLÚCIA

J. M. DE SAGARRA.-E. TOLDRA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.
Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.
Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.
Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

CANÇÓ DE GRUMET

T. GARCÉS - E. TOLDRA

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.
Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.
Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».
Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

NO ET SÀPIGA GREU

F. MATHEU - F. PUJOL

No et sàpiga greu
d'ésser petiteta:
també ho són les flors
i ho són les estrelles
i ho és aquell déu

que l'amor governa.
D'un res de llevar
se'n forma una arbreda;
d'un sol espurnic
se'n fa una foguera;

d'un trist gra d'encens
se n'omple una església.
No et sàpiga greu
d'ésser petiteta.

LA GINESTA

J. MARAGALL - F. PUJOL

La ginesta altra vegada!
La ginesta amb tanta olor!
Es la meva enamorada
que ve el temps de la calor.
Per a fer-li una abraçada
he pujat dalt del serrat:
de la primera besada
m'ha deixat tot perfumat.
Feia un vent que enarborava,
feia un sol molt resplendent:
la ginesta es regirava
furiosa al sol rient.
Jo la prenc per la cintura:

l'estisora va en renou
desflorant tanta hermosura
fins que el cor me n'ha dit prou.
Amb un vimet que creixia
innocent a vora seu
he lligat la dolça aimia
ben estreta en un pom breu.
Quan l'he tinguda lligada
m'he girat de cara al mar...
M'he girat al mar, de cara,
que brillava com cristall;
he aixecat el pom enlaire
i he arrencat a córrer avall.

ANÍS DEL TAUP, EL REI DELS ANISSATS

ESTOMACAL EVA

Licor de moda - De finíssim i deliciós paladar

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAÏSOS

MOBLES
SUCCESSOR D'HUMET I CAROL

SALUT, 59 (ENFRONT FONT NOVA)

TELÈFON 151

EL GESSAMÍ I LA ROSA

J. CARNER - E. TOLDRA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ageu pàlida a dormi;
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

T. GARCÉS - E. TOLDRA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i soleuada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la musica i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven.

amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

CANÇÓ DE COMIAT

T. GARCÉS - E. TOLDRA

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardó i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

CANÇÓ DE TAVERNA

J. M. A DE SAGARRA - T. BUXÓ

Al meu pare li vaig dir
que em cerqués una fadrina
que em vingués justa per mi
ni molt aspre ni molt fina,
perquè em feia galdiró
i estar sol m'era malura;
sortint de missa major
el mal aviat s'em cura.

Això rail!
el casament és un ai.

I ja hem teniu festejant
i les velles se n'alarmen
la mossa m'agrada tant
que no poden separar-me'n.
Em torno magre del cos
i se'm fa l'ànima prima;
quan al llit cerco repòs
el seu record se m'arrima.

Això rail!
Que és ben dolç aquest desmai.

M'he donat a l'aiguarent,
la mossa plora que plora;
li faig el primer present
no hi tocava de cap hora;
quan li he dut el collaret
del neguit era malalta,
ja no em fan calor ni fred
les besades a la galta.

Això rail!
La beguda em dóna esplai.

Ella té el color marcit
com una rosa que es passa
el pare s'ha enfellonit
el germà és tot amenaça.
De casa em treuen els dos,
i el despit és qui em governa,
cues baixes com un gos,
me n'anava a la taverna.

Això rail!
Amb el vi s'adorm l'esglai.

Ara ha trobat un fadrí
de molt bona companyia:
i no es recorda de mi
jo que hi penso nit i dia.
Companys de tavernejar
que veuen les meves penes
em diuen: Si et va deixar
te'n queden moltes dotzenes.

Això rail!
I l'enyoro més que mai.

RIERA AVALL

A. MESTRES - J. LAMOTE DE GRIGNON

Quan tornàvem de la font,
que fresca era l'aigua!
hem passat per sota el pont,
que hermosa la tarda!
que en deia de coses la brisa de maig,
brunzint en les canyes.

Sota el pont arrecerats,
que fresca era l'aigua!
hem vist dos enamorats,
que hermosa la tarda!
vestits de les festes, amb flors a les mans
i enceses les galtes.

En sentir-nos arribar,
que fresca era l'aigua!
s'han deixat de festejar,
que hermosa la tarda!
no sé si ens han vistos, prò la santa nit
no ens l'han pas tornada.

Nosaltres havem passat,
que fresca era l'aigua!
la parella s'ha quedat,
que hermosa la tarda!
i a poc va semblar-nos que a sota del pont
un bes ressonava.

La cançó ja ho sé bé prou,
que fresca era l'aigua!
la cançó res té de nou,
que hermosa la tarda!
però demà i sempre serà la de avui
la eterna balada.

SABATERIA VILA

HORTA NOVA, 83.—SABADELL

GRAN ASSORTIT EN CALÇATS DE TOTES CLASSES
PREUS RIGOROSAMENT FIXES

Aquesta casa pot oferir els calçats a preus increïbles perquè té una gran clientela, no solament a Sabadell, sinó també a les seves sucursals de Terrassa, Vich i Sant Esteve de Castellar.

CANÇÓ DE BRESSOL

J. ARÚS - F. LONGÀS

Aquesta nena petita i bonica
—trenes daurades, cosset desinvol—
qui dona al clar dematí la música
d'una cançó de bressol!

En qui el bressol has deixat tot just ara,
cantes alegre la vella cançó :
«Què li darem an el noi de la mare
què li darem que li sàpigue bo?

I la cançó bo i eixint dels teus llavis
devé una clara tonada d'infant
ella que és feta pels llavis dels avis
i de les mares qui el fill van bressant.

Si la mateixa cançó devé ara
joia d'infant en la boca d'abril,
per la cançó jo endavino que ets mare
i et veig com bresses al fill per dormi'l

Quan sigui així; quan la tendra tonada
al teu filllet cantaràs
amb el sentit renovat assentada
vora el bressol o duent-lo al braç,
en aquests versos—petita, bonica—
seràs encara—cosset desinvol—
aquesta nena qui fa la música
d'una cançó de bressol.

UNA CANÇÓ TEIXIRÉ

M. SAPERES.-F. LONGÀS

Una cançó teixiré
tota plena d'alegria,
Per fil d'or un raig de sol.
per teler, ma fantasia.

Vull dibuxar-hi clavells,
lliris blaus, lilàs i roses
i una pluja matinal
de poncelles mig descloses.

Teixida aquesta cançó,
la ruixaré amb glops de flaire
desfermant-la cel amunt,
que voleï a grat de l'aire.

I en ella hi haurà dos noms
i dues rialles franques
i dos cors i un sol voler
i dues ànimes blanques.

XAMOSA NOIA

DARGOMIRSKY

Xamosa noia els senyors ja han arribat
eixos senyors a mi no em fan pas cap por,
dins ma cambreta cercaré mon vestit millor.

O lai la i oi la, a dins ma cambreta vaig
o lai la i oi la, a cercar el vestit millor.

A dins ma cambreta em posaré mon vestit millor
i a saludar a tot hom sortiré tot seguit :
a un d'ells vull fer reverència amb més dalit.

O lai la i oi la, a un dels senyors jo vull
o lai la i oi la, saludà amb més dalit,

A un dels vull fer la reverència amb més dalit
amb molt dalit perquè ell el més simpàtic és
jove i roig de galtes, ah! si ell amb mi es fixés.

O lai la i oi la, jove i roig de galtes
o lai la i oi la jai si a mi em volgués!

Trad. C. LOZANO

MON PAIS

GRETSCHANINOW

Dolç país, país nadiu.
Llargues cavalcades,
penyes on el corb fa niu.
Udols de llopades.
Visca mon país nadiu.
Vastes encontrades,
selva, rossinyol joliu,
vents i nuvolades.

Trad. L. VIA

PASTORAL

STRAWINSKY

Cançó sense paraules, imitant el
cant d'un pastor en la muntanya.—
Mercè Plantada ha cantat aquesta
obra en els Concerts de Quaresma,
de la Orquestra Pau Casals, dirigida
pel mateix Strawinsky, en el Teatre
Liceu.

ANANT AL LLIT

(De «La cambra dels nens»)

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meva mama :
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Angeleta i la Serafina

i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guiu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
«Oh, Senyor, perdona a nosaltres pecadors...»
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

Trad. J. PENA

HOPAK!

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.

Eih!

Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc.
Com més beu sembla un bastó,
com més beu sembla un falcó.
Ella ball que ballaràs
un minyó li va al detràs,
prò el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
doncs pa blanc m'has de donar,

Veies!

Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.

Veies!

Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.
Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya,
cerca prest si tens vergonya.

Cerques?

Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.

Ansia!

Bressa'l, avi, bressa'l bé.

Ansia!

Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homes plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia gresca,
més brodava força destra.
Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
au de pressa el gec poseu-vos
per fé amb mi una passejada,
seure après i fer cantada,
au, au, au, au!
Eih, Eih! Som-hi, doncs, au hopak!
Jo estimava el brau cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.

Eih!

Trad. J. PENA.

PETIT PARIS

Gran assortit de carteres per a senyora i senyor.
Paraigües - Ombrel·les - Ventalls - Perfumeria
Joguines : : : : : Especialitat en els encàrrecs

Carrer de l'Església, 21

SABADELL

TINTORERIA CASTELLÓ

SUCCESSOR DE J. ESPINAL

TALLERS: SANT PAU, 61 - 63 - 65 - TELÉFON 1428

SUCURSALS:

PLAÇA MAJOR, 22 -- VIA MASSAGUÉ, 91

Rentats en sec - Planxats i tenyits a vapor - Aprestos

DOLS A LES VUIT HORES

P R E U S

ENTRADA A M B

Butaca 4'00 pts.
Devantera de segon pis 2'50 »

ENTRADA

Llotja 3'00 »
General 1'00 »

(IMPOSTOS COMPRESOS)

DESPATX: A la TAQUILLA del Teatre Euterpe, durant els dies i hores d'espectacle.

Les entrades generals únicament seran despatxades el dia del concert.

Per aquest concert queden anul·lats tots els passis.

El dia del concert es repartiran a l'entrada del Teatre els programes detallats, amb el text original o traduït de totes les cançons i duets.

SALLENT Impresor
SABADELL

TEATRE EUTERPE

SABADELL

MERCÉ
PLANTADA
SOPRAN

EMILI
VENDRELL
TENOR

FREDERIC
LONGÀS
PIANO

CONCERT DE GALA

DIJOUS, DIA 5 D'AGOST DE 1926

A LES DEU DEL VESPRE

Mercè Plantada i Emili Vendrell han associat llurs noms aureolats de glòria i de prestigi per interpretar, amb la col·laboració de **Frederic Longàs**, el magnífic programa del

CONCERT DE GALA

amb el qual es clourà d'una manera brillantíssima la Festa Major d'enguany.

Mercè Plantada i Emili Vendrell han conreuat la cançó en el seu nivell més elevat, obtenint a tot arreu èxits definitius, gràcies a la seva escola depuradíssima i a les condicions exquisides de llurs veus.

La col·laboració de **Frederic Longàs** que constantment ha assolit triomfs entusiàstics, afermant-se sempre com a excel·lent artista, donarà el màxim esplendor a aquesta vetllada d'art, que constituirà indubtablement la nota artística per excel·lència de les festes ciutadanes.

CONCERTS
D'ISTIU

PROGRAMA

I

Albada.	PÉREZ-MOYA
El què et diria	MORERA
Sospirs	MILLET
Flor tardana	LONGÀS
Cançó de taverna.	MESTRES
Emili Vendrell	
Clavell del balcó	MORERA
Romanç de Santa Llúcia	TOLDRA
Cançó de taverna	BUXÓ
Riera avall	L. DE GRIGNON
Cançó de bressol	} LONGÀS
Una cançó teixiré	

Mercè Plantada

II

Mon país	GRETCHANINOW
Xamosa noia	DARGOMIJSKY
Pastoral	STRAWINSKY
Al llit (de «La cambra dels nens»)	} MUSSORGSKY
Hopak!	

Mercè Plantada

El gessamí i la rosa.	} TOLDRA
Cançó de l'amor que passa	
Cançó de comiat	
Cançó de grumet	
No et sàpiga greu.	} PUJOL
La ginesta	

Emili Vendrell

III

Romança	SCHUMANN
Caixeta de música	LIADOW
Evocación (de la Suite «Iberia»)	ALBÉNIZ
Jota	LONGÀS

Frederic Longàs

DUETS

Cançó camperola	} SCHUMANN
Ell i ella	
Cançó de bressol	
Sota la finestra	

Plantada - Vendrell

—Prohibit d'entrar i sortir de la Sala durant l'execució de les obres.
—No serà tocada cap obra fora de programa.

CANÇÓ CAMPEROLA

E. GEIBEL - B. SCHUMANN

I quan la primavera ve,
pels prats i els rierols,
i és florit el cirerer,
i pel bosc refilen els rossinyols,
la xarxa adoba el pescador
car la mar és bona i el sol relluu;
llavors la noia l'estret gipó
i lluent sabates pel ball ja duu,
bo i rumiant
si vindrà l'estimat galan.

Ja sonen baixos i violins,
el batlle va a la taverna i beu,
sens treva volten els dansarins
sota els talls i és vespre arreu.
Tornant a casa a mitja nit,
el cuc de llum de llanterna fa;
els nuvis es besen amb dolç neguit
i a cau d'orella un bell mot liscà,
bo i pensant ambdós:
Oh que alegre i feliç és el maig formós.
Mes de maig!
Temps venturós!

Trad. J. PENÀ

CANÇÓ DE BRESSOL

(Vellant un nen malalt)

HEBBEL - SCHUMANN

Dorm, dorm, ninet,
que quan dorms ets molt maquet.
Ple de sol, al mig la plana,
llu d'un cirerer la grana;
quan despertis hi anirem
i cireres collirem.
Dorm, dorm, ninet,

que quan dorms ets molt maquet.
Crema el sol i tot ho colra
fent la cirereta dolça:
dorm fill meu, bo i somiant
que cireres vas menjant.
Dorm, dorm, ninet,
que quan dorms ets molt maquet.

Trad. J. PENÀ

SOTA LA FINESTRA

BURNS - SCHUMANN

—Quí sota la finestra hi ha?
—Sóc jo, noia, sóc jo!
—Doncs fuig d'ací! ¿Què vols tan tard?
—Moixaines! ¡Moixaines!
—I véns com lladre quan és fosc!
—Agafa'm!
—Tu em duus un xic d'estimació?
—I força! ¡I força!
—Que t'obri ara és ço que vols?
—Si obre! Si obre!
—És massa tard ja dorm tothom!
—Que dormin! Que dormin!

—Véns com colom al colomar?
—Rateta!
—I fins demà marrucaràs?
—Tal volta! Tal volta!
—No, no! Ací no et deixo entrar!
—Si, deixa'm! Si, deixa'm!
—Vols dir que cada jorn vindràs?
—Paraula! ¡Paraula!
—Que n'ets de murri i d'eixerit!
—Doncs entro?
—Si no ho diguessis a ningú!
—I ara! I ara!

Trad. J. PENÀ

ELL I ELLA

KERNER - SCHUMANN

—Quan anant pel prat tot sol
veig lluir tot d'una
belles flors als ragis del sol,
sols n'esguardo una.
—Quan de ma finestra estant
veig lluir tot d'una
mils d'esteles rutilants,
sols n'esguardo una.
—Ah també sos blaus ullets
ara per la prada
trobo en mig les flors tendretes
sota la rosada.
—Ell al vespre llà amorós
vers el cel esguarda,
car al firmament radiant
veu la imatge amada.
—Quan anant pel prat tot sol,
—Quan de ma finestra estant,
veig lluir tot d'una
belles flors al raig del sol,
mil d'esteles rutilants,
sols n'esguardo una.

Trad. J. PENÀ

TEXT DE LES CANÇONS

ALBADA

A. GALLARD - PEREZ

Obren sos càlzers les flors més belles,
per tot esclaten tendres poncelles;
ja tot reviu, ja ve l'estiu,
i l'au novella, amb sa parella
cerca son niu vora del riu.

Els camps tapiça el verd fullatge
i els ocells canten dins el brancatge;
ja tot reviu, ja ve l'estiu
i l'au novella amb sa parella,
cerca son niu vora del riu.

Oh, ma estimada! Capoll de rosa
la més galana, la més xamosa,
si tot reviu quan ve l'estiu,
ma nina bella, dolça poncella,
puix tot somriu, cerquem el niu.

EL QUE ET DIRIA

E. GUANYABENS - E. MORERA

Si jo fos cançonaire
treuria una cançó;
com que no hi entenc gaire
no vull pas fer-la, no.
Una cançó faria
que sols de tu parlés,
jo sol la cantaria,
jo sol i ningú més.
Diria que ets la nena

més maca d'aquest pla;
que té més or ta trenca
que el blat quan ve el segà.
Que quan tos llavis s'obren
talment en raja mel;
que quan tos ulls s'entre-obren,
com si s'obris el cel;
que en caminant lleugera
per sobre els sembrats
com l'aura matinera

tu els deixes revifats.
Que els ocellets en veure't
refilen de valent...
que un dia jo vaig ceure't
i tot s'ho ha endut el vent.
Si jo fos cançonaire
treuria una cançó:
la d'una espigolaira
i un infeliç pastor.

SOSPIRS

J. VERDAGUER - LL. MILLET

Rosada divina! Quan et copsaré?
Oh, vinal!
Oh vinal al cor, vinal!
lliri i clavellina,
rosa sens espina
del millor rosé!
Celestial aurora,
quan t'obriré?
El meu cor t'enyora,

tórtora que plora,
cridant a tothora
l'aimador si ve!
Ai! en vostra cara
quan m'hi miraré?
Formosura rara,
front d'albada clara,
si no us veig encara,
d'amor moriré.

CABELLS BLANCS

SI VOLEU TENIR UN CABELL NATURAL USEU L'AIGUA DE
SANT BENET QUE ÉS LA ÚNICA AIGUA QUE SENSE PERJU-
DICAR NI EMBRUTAR US DONARÀ EL GOIG DE RETORNAR-VOS EL
CABELL A SON PRIMITIU ESTAT DE COLOR NATURAL

L'«AIGUA DE SANT BENET» NO TACA

L'«AIGUA DE SANT BENET» ÉS HIGIÉNICA

L'«AIGUA DE SANT BENET» ÉS L'ÚNICA ACONSELLABLE
PER SOS EFECTES POSITIVS

Dipositari exclusiu:

PERFUMERIA - Baix Pedregar, 18 SABADELL

DOLÇOS - BOMBONS
PERE MESTRE

JOAN SALLENT, impressor

FLOR TARDANA

I. IGLESIAS - F. LONGÀS

Camí de la vellesa
la Tana i el Galan,
refent la juvenesa
floreixen un infant.
Tant que ells el desitjaven
al bo de llur vigor;
quan ja no ho esperaven,
rebrota llur amor.
Xamosa flor tardana
de flaire refrescant,
la joia de la Tana,
la perla del Galan.
Llurs cors, vencent les cendres,
flamegen amb nou brill
davant la vida tendra
de llur estimat fill.
La mare amb amorettes
el gronxa en el bressol
i fent-li ball-manetes,
el pare sempre es dol.
—Per què plores bon pare
si riu el nostre infant?
—Sols ploro bona mare
perquè no el veuré gran!

CLAVELL DEL BALCÓ

J. M. DE SAGARRA - E. MORERA

Clavell florit, que rius des del balcó,
si n'ets de bell, clavell, si n'ets de fals!
El teu perfum és com una presó
on fas que hi senti tots els mals
Ai clavell florit,
boca sanguejant,
quan passarà la gelosa nit,
quan vindràs, alosa cantant
a d'el repós al pit
de la vida que plora malmesa
princesa.
No diguis no
clavell de balcó.
Una setmana fa que penso en tu.
Oh, si pogués portar-te allí on jo se,
on no ens vingués a enverinar ningú,
clavell florit del meu carrer.
I poc a poc,
afinant el pas,
no sentirem el neguit ni el fred,
ben lligats el teu i el meu braç
amb un lligam estret.
Si al fadri que clavaves l'espina,
fadrina,
no deies no
clavell del balcó!

CANÇÓ DE TAVERNA

APEL'LES MESTRES

A la taverna d'En Mallol
s'hi riu i plagueja;
a la taverna d'En Mallol
molts hi entren amb lluna i en surten amb sol.
A la taverna d'En Mallol
s'hi beu i s'hi juga;
a la taverna d'En Mallol
dels diners que hi entren no se'n torna un sol.
A la taverna d'En Mallol
s'hi canta i s'hi balla
a la taverna d'En Mallol
tal hi entra donzella i en surt com Déu vol.
A la taverna d'En Mallol
hi ha hagut punyalades;
a la taverna d'En Mallol
diuen que eren quatre contra un home sol.
A la taverna d'En Mallol
no tot són riu lles;
a la taverna d'En Mallol
han tancat les portes en senyal de dol.

ROMANÇ

DE SANTA LLÚCIA

J. M. DE SAGARRA - E. TOLDRA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meua amor.
Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapat de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.
Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.
Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meua amor.

CANÇÓ DE GRUMET

T. GARCÉS - E. TOLDRA

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.
Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.
Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».
Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

NO ET SAPIGA GREU

F. MATHEU - F. PUJOL

No et sapiga greu
d'ésser petiteta:
també ho són les flors
i ho són les estrelles
i ho és aquell déu

que l'amor governa.
D'un res de llevar
se'n forma una arbreda;
d'un sol espurnic
se'n fa una foguera;

d'un trist gra d'encens
se n'omple una església.
No et sapiga greu
d'ésser petiteta.

LA GINESTA

J. MARAGALL - F. PUJOL

La ginesta altra vegada!
La ginesta amb tanta olor!
Es la meua enamorada
que ve el temps de la calor.
Per a fer-li una abraçada
he pujat dalt del serrat:
de la primera besada
m'ha deixat tot perfumat.
Feia un vent que enarborava,
feia un sol molt resplandent:
la ginesta es regirava
furiada al sol rient.
Jo la prenc per la cintura:

l'estisora va en renou
desflorant tanta hermosura
fins que el cor me n'ha dit prou.
Amb un vimet que creixia
innocent a vora seu
he lligat la dolça aimia
ben estreta en un pom breu.
Quan l'he tinguda lligada
m'he girat de cara al mar...
M'he girat al mar, de cara,
que brillava com cristall;
he aixecat el pom enlaire
i he arrencat a córrer avall.

ANÍS DEL TAUP, EL REI DELS
ANISSATS

ESTOMACAL EVA

Licor de moda - De finíssim i deliciós paladar

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAÏSOS

MOBLES
SUCCESSOR D'HUMET I CAROL

SALUT, 59 (ENFRONT FONT NOVA)

TELÈFON 151

EL GESSAMÍ I LA ROSA

J. CARNER - E. TOLDRÀ

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada
la rosa mor en un sí;

el gessamí, quan l'amada
s'ageu pàlida a dormí;
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defalli.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

T. GARCÉS - E. TOLDRÀ

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i soleiada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la música i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven.
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

CANÇÓ DE COMIAT

T. GARCÉS - E. TOLDRÀ

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedris
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.
Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.
Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.
Vindran les nits de l'estiu,
la tardó i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!
Adéu, muntanya, pedris,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

CANÇÓ DE TAVERNA

J. M.^a DE SAGARRA - T. BUXÓ

Al meu pare li vaig dir
que em cerqués una fadrina
que em vingués justa per mi
ni molt aspre ni molt fina,
perquè em feia galdiró
i estar sol m'era malura;
sortint de missa major
el mal aviat s'em cura.
Això rail!
el casament és un ai.

I ja hem teniu festejant
i les velles se n'alarmen
la mossa m'agrada tant
que no poden separar-me'n.
Em torno magre del cos
i se'm fa l'ànima prima;
quan al llit cerco repòs
el seu record se m'arrima.
Això rail!
Que és ben dolç aquest desmai.

M'he donat a l'aiguarent,
la mossa plora que plora;
li faig el primer present
no hi tocava de cap hora;
quan li he dut el collaret
del neguit era malalta,
ja no em fan calor ni fred
les besades a la galta.
Això rail!
La beguda em dona esplai.
Ella té el color marcit
com una rosa que es passa
el pare s'ha entellonit
el germà és tot amenaça.
De casa em treuen els dos,
i el despit és qui em governa,
cues baixes com un gos,
me n'anava a la taverna.
Això rail!
Amb el vi s'adorm l'esglai.

Ara ha trobat un fadrí
de molt bona companyia:
i no es recorda de mi
jo que hi penso nit i dia.
Companys de tavernejar
que veuen les meves penes
em diuen: Si et va deixar
te'n queden moltes dotzenes.
Això rail!
I l'enyoro més que mai.

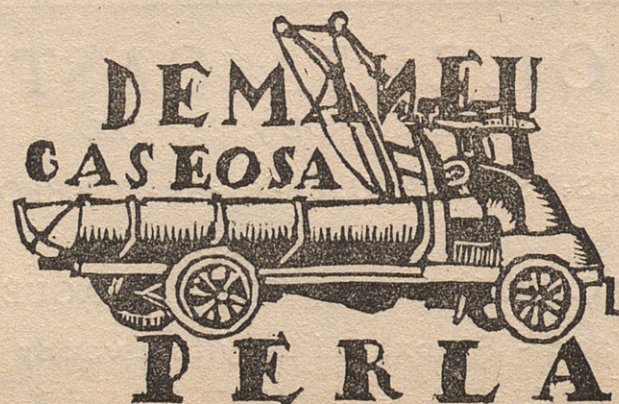
RIERA AVALL

A. MESTRES - J. LAMOTE DE GRIGNON

Quan tornàvem de la font,
que fresca era l'aigua!
hem passat per sota el pont,
que hermosa la tarda!
que en deia de coses la brisa de maig,
brunzint en les canyes.
Sota el pont arrecerats,
que fresca era l'aigua!
hem vist dos enamorats,
que hermosa la tarda!
vestits de les festes, amb flors a les mans
i enceses les galtes.

En sentir-nos arribar,
que fresca era l'aigua!
s'han deixat de festejar,
que hermosa la tarda!
no sé si ens han vistos, prò la santa nit
no ens l'han pas tornada.
Nosaltres havem passat,
que fresca era l'aigua!
la parella s'ha quedat,
que hermosa la tarda!
i a poc va semblar-nos que a sota del pont
un bes ressonava.

La cançó ja ho sé bé prou,
que fresca era l'aigua!
la cançó res té de nou,
que hermosa la tarda!
però demà i sempre serà la de avui
la eterna balada.

SABATERIA VILA

HORTA NOVA, 83.—SABADELL

GRAN ASSORTIT EN CALÇATS DE TOTES CLASSES
PREUS RIGOROSAMENT FIXES

Aquesta casa pot oferir els calçats a preus increïbles perquè té una gran clientela, no solament a Sabadell, sinó també a les seves sucursals de Terrassa, Vich i Sant Esteve de Castellar.

CANÇÓ DE BRESSOL

J. ARÚS - F. LONGÀS

Aquesta nena petita i bonica
—trenes daurades, cosset desinolt—
qui dona al clar dematí la música
d'una cançó de bressol!

En qui el bressol has deixat tot-just ara,
cantes alegre la vella cançó :
«Què li darem an el noi de la mare
què li darem que li sàpigue bo?

I la cançó bo i eixint dels teus llavis
devé una clara tonada d'infant
ella que és feta pels llavis dels avis
i de les mares qui el fill van bressant.

Si la mateixa cançó devé ara
joia d'infant en la boca d'abril,
per la cançó jo endavino que ets mare
i et veig com bresses al fill per dormir!

Quan sigui així; quan la tendra tonada
al teu filllet cantaràs
amb el sentit renovat assentada
vora el bressol o duent-lo al braç,

en aquests versos—petita, bonica—
seràs encara—cosset desinolt—
aquesta nena qui fa la música
d'una cançó de bressol.

UNA CANÇÓ TEIXIRÉ

M. SAPERES.-F. LONGÀS

Una cançó teixiré
tota plena d'alegria,
Per fil d'or un raig de sol.
per teler, ma fantasia.

Vull dibuxar-hi clavells,
lliris blaus, lilas i roses
i una pluja matinal
de poncelles mig descloses.

Teixida aquesta cançó,
la ruixaré amb glops de flaire
desfermant-la cel amunt,
que voleï a grat de l'aire.

I en ella hi haurà dos noms
i dues rialles franques
i dos cors i un sol voler
i dues ànimes blanques.

XAMOSA NOIA

DARGOMIRSKY

Xamosa noia els senyors ja han arribat
eixos senyors a mi no em fan pas cap por,
dins ma cambreta cercaré mon vestit millor.

O lai la i oi la, a dins ma cambreta vaig
o lai la i oi la, a cercar el vestit millor.

A dins ma cambreta em posaré mon vestit millor
i a saludar a tot hom sortiré tot seguit :
a un d'ells vull fer reverència amb més dalit.

O lai la i oi la, a un dels senyors jo vull
o lai la i oi la, saludà amb més dalit,

A un dels vull fer la reverència amb més dalit
amb molt dalit perquè ell el més simpàtic és
jove i roig de galtes, ah! si ell amb mi es fixés.

O lai la i oi la, jove i roig de galtes
o lai la i oi la jai si a mi em volgués!

Trad. C. LOZANO

MON PAIS

GRETSCHANINOW

Dolç país, país nadiu.
Llargues cavalcades,
penyes on el corb fa niu.
Udols de llopades.
Visca mon país nadiu.
Vastes encontrades,
selva, rossinyol joliu,
vents i nuvolades.

Trad. L. VIA

PASTORAL

STRAWINSKY

Cançó sense paraules, imitant el
cant d'un pastor en la muntanya.—
Mercè Plantada ha cantat aquesta
obra en els Concerts de Quaresma,
de la Orquestra Pau Casals, dirigida
pel mateix Strawinsky, en el Teatre
Liceu.

ANANT AL LLIT

(De «La cambra dels nens»)

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meva mama :
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Angeleta i la Serafina

i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Esteve,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guiu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
«Oh, Senyor, perdona a nosaltres pecadors...»
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

Trad. J. PENA

HOPAK!

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.

Eih!
Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc.
Com més beu sembla un bastó,
com més beu sembla un falcó.
Ella ball que ballaràs
un minyó li va al detràs,
prò el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
doncs pa blanc m'has de donar,

Veies!
Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.
Veies!
Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.
Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya,
cerca prest si tens vergonya.

Cerques?
Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.

Ansia!
Bressa'l, avi, bressa'l bé.
Ansia!

Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homes plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia gresca,
més brodava força destra.
Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
au de pressa el gec poseu-vos
per fè amb mi una passejada,
seure après i fer cantada,
au, au, au, au!
Eih, Eih! Som-hi, doncs, au hopak!
Jo estimava el brau cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.

Eih!

Trad. J. PENA.

PETIT PARIS

Gran assortit de carteres per a senyora i senyor.
Paraigües - Ombrel·les - Ventalls - Perfumeria
Joguines : : : : : Especialitat en els encàrrecs

Carrer de l'Església, 21

SABADELL

TINTORERIA CASTELLÓ

SUCCESSOR DE J. ESPINAL

TALLERS: SANT PAU, 61 - 63 - 65 - TELÉFON 1428

SUCURSALS:

PLAÇA MAJOR, 22 -- VIA MASSAGUÉ, 91

Rentats en sec - Planxats i tenyits a vapor - Aprestos

DOLS A LES VUIT HORES

TEATRE EUTERPE
SABADELL

P R E U S

ENTRADA AMB

Butaca. 4'00 pts.
Devantera de segon pis. 2'50 »

ENTRADA

Llotja 3'00 »
General 1'00 »

(IMPOSTOS COMPRESOS)

DESPATX : A la TAQUILLA del Teatre Euterpe, durant els dies i hores d'espectacle.

Les entrades generals únicament seran despatxades el dia del concert.

Per aquest concert queden anul·lats tots els passis.

El dia del concert es repartiran a l'entrada del Teatre els programes detallats, amb el text original o traduït de totes les cançons i duets.

MERCÉ
PLANTADA
SOPRAN

EMILI
VENDRELL
TENOR

FREDERIC
LONGÀS
PIANO

CONCERT DE GALA

DIJOURS, DIA 5 D'AGOST DE 1926

A LES DEU DEL VESPRE

Mercè Plantada i Emili Vendrell han associat llurs noms aureolats de glòria i de prestigi per interpretar, amb la col·laboració de **Frederic Longàs**, el magnífic programa del

CONCERT DE GALA

amb el qual es clourà d'una manera brillantíssima la Festa Major d'enguany.

Mercè Plantada i Emili Vendrell han conreuat la cançó en el seu nivell més elevat, obtenint a tot arreu èxits definitius, gràcies a la seva escola depuradíssima i a les condicions exquisides de llurs veus.

La col·laboració de **Frederic Longàs** que constantment ha assolit triomfs entusiàstics, afermant-se sempre com a excel·lent artista, donarà el màxim esplendor a aquesta vetllada d'art, que constituirà indubtablement la nota artística per excel·lència de les festes ciutadanes.

CONCERTS
D'ISTIU

PROGRAMA

I

Albada
El què et diria
Sospirs
Flor tardana
Cançó de taverna

Emili Vendrell

Clavell del balcó
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de taverna
Riera avall
Cançó de bressol
Una cançó teixiré

Mercè Plantada

PÉREZ-MOYA
MORERA
MILLET
LONGÀS
MESTRES

MORERA
TOLDRA
BUXÓ
L. DE GRIGNON
LONGÀS

II

Mon país
Xamosa noia
Pastoral
Al llit (de «La cambra dels nens»)
Hopaki

Mercè Plantada

El gessamí i la rosa
Cançó de l'amor que passa
Cançó de comiat
Cançó de grumet
No et sàpiga greu
La ginesta

Emili Vendrell

GRETCHANINOW
DARGOMJSKY
STRAWINSKY
MUSSORGSKY

TOLDRA

PUJOL

III

Romança
Caixeta de música
Evocación (de la Suite «Iberia»)
Jota

Frederic Longàs

SCHUMANN
LIADOW
ALBÉNIZ
LONGÀS

DUETS

Cançó camperola
Ell i ella
Cançó de bressol
Sota la finestra

Plantada - Vendrell

SCHUMANN

--Prohibit d'entrar i sortir de la Sala durant l'execució de les obres.
--No serà tocada cap obra fora de programa.

CANÇÓ CAMPEROLA

E. GEIBEL - B. SCHUMANN

I quan la primavera ve,
pels prats i els rierols,
i és florit el cirerer,
i pel bosc refilen els rossinyols,
la xarxa adoba el pescador
car la mar és bona i el sol rellu;
llavors la noia l'estret gipó
i llueix sabates pel ball ja duu,
bo i rumiant
si vindrà l'estimat galan.

Ja sonen baixos i violins,
el batlle va a la taverna i beu,
sens treva volten els dansarins
sota els talls i és vespre arreu.
Tornant a casa a mitja nit,
el cuc de llum de llanterna fa;
els nuvis es besen amb dolç neguit
i a cau d'orella un bell mot lliscà,
bo i pensant ambdós:
Oh que alegre i feliç és el maig formós.
Mes de maig!
Temps venturós!

Trad. J. PENA

CANÇÓ DE BRESSOL

(Vetllant un nen malalt)

HEBBEL - SCHUMANN

Dorm, dorm, ninet,
que quan dorms ets molt maquet.
Ple de sol, al mig la plana,
llu d'un cirerer la grana;
quan despertis hi anirem
i cireres collirem.
Dorm, dorm, ninet,

que quan dorms ets molt maquet.
Crema el sol i tot ho colra
fent la cirereta dolça:
dorm fill meu, bo i somiant
que cireres vas menjant.
Dorm, dorm, ninet,
que quan dorms ets molt maquet.

Trad. J. PENA

SOTA LA FINESTRA

BURNS - SCHUMANN

—Quí sota la finestra hi ha?
—Sóc jo, noia, sóc jo!
—Doncs fuig d'ací! ¿Què vols tan tard?
—Moixaines! ¡Moixaines!
—I véns com lladre quan és fosc!
—Agafa'm!
—Tu em duus un xic d'estimació?
—I força! ¡I força!
—Que t'obri ara és ço que vols?
—Sí obre! Sí obre!
—És massa tard ja dorm tothom!
—Que dormin! Que dormin!

—Véns com colom al colomar?
—Rateta!
—I fins demà marrucaràs?
—Tal volta! Tal volta!
—No, no! Ací no et deixo entrar!
—Sí, deixa'm! Sí, deixa'm!
—Vols dir que cada jorn vindràs?
—Paraula! ¡Paraula!
—Que n'ets de murri i d'eixerit!
—Doncs entro?
—Si no ho diguessis a ningú!
—I ara! I ara!

Trad. J. PENA

ELL I ELLA

KERNER - SCHUMANN

—Quan anant pel prat tot sol
veig lluir tot d'una
belles flors als ragis del sol,
sols n'esguardo una.
—Quan de ma finestra estant
veig lluir tot d'una
mils d'esteles rutilants,
sols n'esguardo una.
—Ah també sos blaus ullets
ara per la prada
trobo en mig les flors tendretes
sota la rosada.
—Ell al vespre llà amorós
vers el cel esguarda,
car al firmament radiant
veu la imatge amada.
—Quan anant pel prat tot sol,
—Quan de ma finestra estant,
veig lluir tot d'una
belles flors al raig del sol,
mil d'esteles rutilants,
sols n'esguardo una.

Trad. J. PENA

TEXT DE LES CANÇONS

ALBADA

A. GALLARD - PEREZ

Obren sos càlzers les flors més belles,
per tot esclaten tendres poncelles;
ja tot reviu, ja ve l'estiu,
i l'au novella, amb sa parella
cerca son niu vora del riu.

Els camps tapiça el verd fullatge
i els ocells canten dins el brancatge;
ja tot reviu, ja ve l'estiu
i l'au novella amb sa parella,
cerca son niu vora del riu.

Oh, ma estimada! Capoll de rosa
la més galana, la més xamosa,
si tot reviu quan ve l'estiu,
ma nina bella, dolça poncella,
puix tot somriu, cerquem el niu.

EL QUE ET DIRIA

E. GUANYABENS - E. MORERA

Si jo fos cançonaire
treuria una cançó;
com que no hi entenc gaire
no vull pas fer-la, no.
Una cançó faria
que sols de tu parlés,
jo sol la cantaria,
jo sol i ningú més.
Diria que ets la nena

més maca d'aquest pla;
que té més or'ta trena
que el blat quan ve el segà.
Que quan tos llavis s'obren
talment en raja mel;
que quan tos ulls s'entre-obren,
com si s'obris el cel;
que en caminant lleugera
per sobre els sembrats
com l'aura matinera

tu els deixes revifats.
Que els ocellets en veure't
refilen de valent...
que un dia jo vaig ceure't
i tot s'ho ha endut el vent.
Si jo fos cançonaire
treuria una cançó:
la d'una espigolaire
i un infeliç pastor.

SOSPIRS

J. VERDAGUER - LL. MILLET

Rosada divina! Quan et copsaré?
Oh, vinal!
Oh vinal al cor, vinal!
lliri i clavellina,
rosa sens espina
del millor rosè!
Celestial aurora,
quan t'obriré?
El meu cor t'enyora,

tórtora que plora,
cridant a tothora
l'aimador si ve!
Ail en vostra cara
quan m'hi miraré?
Formosura rara,
front d'albada clara,
si no us veig encara,
d'amor moriré.

CABELLS BLANCS

SI VOLEU TENIR UN CABELL NATURAL USEU L'AIGUA DE
SANT BENET QUE ÉS LA ÚNICA AIGUA QUE SENSE PERJU-
DICAR NI EMBRUTAR US DONARÀ EL GOIG DE RETORNAR-VOS EL
CABELL A SON PRIMITIU ESTAT DE COLOR NATURAL

L'«AIGUA DE SANT BENET» NO TACA

L'«AIGUA DE SANT BENET» ÉS HIGIÈNICA

L'«AIGUA DE SANT BENET» ÉS L'ÚNICA ACONSELLABLE
PER SOS EFECTES POSITIVS

Dipositari exclusiu:

PERFUMERIA - Baix Pedregar, 18 □ SABADELL

DOLÇOS - BOMBONS
PERE MESTRE

JOAN SALLENT, impressor

FLOR TARDANA

I. IGLESIAS - F. LONGÀS

Camí de la vellesa
la Tana i el Galan,
refent la juvenesa
floreixen un infant.
Tant que ells el desitjaven
al bo de llur vigor;
quan ja no ho esperaven,
rebrotà llur amor.
Xamosa flor tardana
de flaire refrescant,
la joia de la Tana,
la perla del Galan.
Llurs cors, vencent les cendres,
flamegen amb nou brill
davant la vida tendra
de llur estimat fill.
La mare amb amoretes
el gronxa en el bressol
i fent-li ball-manetes,
el pare sempre es dol.
—Per què plores bon pare
si riu el nostre infant?
—Sols ploro bona mare
perquè no el veurà gran!

CLAVELL DEL BALCÓ

J. M. DE SAGARRA.-E. MORERA

Clavell florit, que rius des del balcó,
si n'ets de bell, clavell, si n'ets de fals!
El teu perfum és com una presó
on fas que hi senti tots els mals
Ai clavell florit,
boca sanguejant,
quan passarà la gelosa nit,
quan vindràs, alosa cantant
a d'el repós al pit
de la vida que plora malmesa
princesa.
No diguis no
clavell de balcó.
Una setmana fa que penso en tu.
Oh, si pogués portar-te allí on jo se,
on no ens vingués a enverinar ningú,
clavell florit del meu carrer.
I poc a poc,
afinant el pas,
no sentirem el neguit ni el fred,
ben lligats el teu i el meu braç
amb un lligam estret.
Si al fadrí que clavaves l'espina,
fadrina,
no deies no
clavell del balcó!

CANÇÓ DE TAVERNA

APEL'LES MESTRES

A la taverna d'En Mallol
s'hi riu i plagueja;
a la taverna d'En Mallol
molts hi entren amb lluna i en surten amb sol.
A la taverna d'En Mallol
s'hi beu i s'hi juga;
a la taverna d'En Mallol
dels diners que hi entren no se'n torna un sol.
A la taverna d'En Mallol
s'hi canta i s'hi balla
a la taverna d'En Mallol
tal hi entra donzella i en surt com Déu vol.
A la taverna d'En Mallol
hi ha hagut punyalades;
a la taverna d'En Mallol
diuen que eren quatre contra un home sol.
A la taverna d'En Mallol
no tot són ria lles;
a la taverna d'En Mallol
han tancat les portes en senyal de dol.

ROMANÇ

DE SANTA LLÚCIA

J. M. DE SAGARRA.-E. TOLDRA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meua amor.
Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.
Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.
Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meua amor.

CANÇÓ DE GRUMET

T. GARCÉS - E. TOLDRA

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.
Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.
Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».
Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

NO ET SÀPIGA GREU

F. MATHEU - F. PUJOL

No et sàpiga greu
d'ésser petiteta:
també ho són les flors
i ho són les estrelles
i ho és aquell déu

que l'amor governa.
D'un res de llevar
se'n forma una arbreda;
d'un sol espurnic
se'n fa una foguera;

d'un trist gra d'encens
se n'omple una església.
No et sàpiga greu
d'ésser petiteta.

LA GINESTA

J. MARAGALL - F. PUJOL

La ginesta altra vegada!
La ginesta amb tanta olor!
Es la meua enamorada
que ve el temps de la calor.
Per a fer-li una abraçada
he pujat dalt del serrat:
de la primera besada
m'ha deixat tot perfumat.
Feia un vent que enarborava,
feia un sol molt resplendent:
la ginesta es regirava
furiada al sol rient.
Jo la prenc per la cintura:

l'estisora va en renou
desflorant tanta hermosura
fins que el cor me n'ha dit prou.
Amb un vimet que creixia
innocent a vora seu
he lligat la dolça aimia
ben estreta en un pom breu.
Quan l'he tinguda lligada
m'he girat de cara al mar...
M'he girat al mar, de cara,
que brillava com cristall;
he aixecat el pom enlaire
i he arrencat a córrer avall.

ANÍS DEL TAUP, EL REI DELS ANISSATS

ESTOMACAL EVA

Licor de moda - De finíssim i deliciós paladar

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAÏSOS

MOBLES

SUCCESSOR D'HUMET I CAROL

SALUT, 59 (ENFRONT FONT NOVA)

TELÈFON 151

EL GESSAMÍ I LA ROSA

J. CARNER - E. TOLDRÀ

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ageu pàl·lida a dormi;
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

T. GARCÉS - E. TOLDRÀ

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i soleiada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la música i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven.
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

CANÇÓ DE COMIAT

T. GARCÉS - E. TOLDRÀ

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardó i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

CANÇÓ DE TAVERNA

J. M.^a DE SAGARRA - T. BUXÓ

Al meu pare li vaig dir
que em cerqués una fadrina
que em vingués justa per mi
ni molt aspre ni molt fina,
perquè em feia galdiró
i estar sol m'era malura;
sortint de missa major
el mal aviat s'em cura.

Això rail!
el casament és un ai.

I ja hem teniu festejant
i les velles se n'alarmen
la mossa m'agrada tant
que no poden separar-me'n.
Em torno magre del cos
i se'm fa l'ànima prima;
quan al llit cerco repòs
el seu record se m'arrima.

Això rail!
Que és ben dolç aquest desmai.

M'he donat a l'aiguarent,
la mossa plora que plora;
li faig el primer present
no hi tocava de cap hora;
quan li he dut el collaré
del neguit era malalta,
ja no em fan calor ni fred
les besades a la galta.

Això rail!
La beguda em dona esplai.

Ella té el color marcit
com una rosa que es passa
el pare s'ha enfellonit
el germà és tot amenaça.
De casa em treuen els dos,
i el despit és qui em governa,
cues baixes com un gos,
me n'anava a la taverna.

Això rail!
Amb el vi s'adorm l'esglai.

Ara ha trobat un fadrí
de molt bona companyia:
i no es recorda de mi
jo que hi penso nit i dia.
Companyes de tavernejar
que veuen les meves penes
em diuen: Si et va deixar
te'n queden moltes dotzenes.

Això rail!
I l'enyoro més que mai.

RIERA AVALL

A. MESTRES - J. LAMOTE DE GRIGNON

Quan tornàvem de la font,
que fresca era l'aigua!
hem passat per sota el pont,
que hermosa la tarda!
que en deia de coses la brisa de maig,
brunzint en les canyes.

Sota el pont arrecerats,
que fresca era l'aigua!
hem vist dos enamorats,
que hermosa la tarda!
vestits de les festes, amb flors a les mans
i enceses les galtes.

En sentir-nos arribar,
que fresca era l'aigua!
s'han deixat de festejar,
que hermosa la tarda!
no sé si ens han vistos, prò la santa nit
no ens l'han pas tornada.

Nosaltres havem passat,
que fresca era l'aigua!
la parella s'ha quedat,
que hermosa la tarda!
i a poc va semblar-nos que a sota del pont
un bes ressonava.

La cançó ja ho sé bé prou,
que fresca era l'aigua!
la cançó res té de nou,
que hermosa la tarda!
però demà i sempre serà la de avui
la eterna balada.

SABATERIA VILA

HORTA NOVA, 83.—SABADELL

GRAN ASSORTIT EN CALÇATS DE TOTES CLASSES
PREUS RIGOROSAMENT FIXES

Aquesta casa pot oferir els calçats a preus increïbles perquè té una gran
clientela, no solament a Sabadell, sinó també a les seves sucursals de
Terrassa, Vich i Sant Esteve de Castellar.

CANÇÓ DE BRESSOL

J. ARÚS - F. LONGÀS

Aquesta nena petita i bonica
—trenes daurades, cosset desinvol—
qui dona al clar dematí la musica
d'una cançó de bressol!

En qui el bressol has deixat tot just ara,
cantes alegre la vella cançó :

«Què li darem an el noi de la mare
què li darem que li sàpigues bo?

I la cançó bo i eixint dels teus llavis
devé una clara tonada d'infant
ella que és feta pels llavis dels avis
i de les mares qui el fill van bressant.

Si la mateixa cançó devé ara
joia d'infant en la boca d'abril,
per la cançó jo endavino que ets mare
i et veig com bresses al fill per dormir!

Quan sigui així; quan la tendra tonada
al teu fillet cantaràs

amb el sentit renovat assentada
vora el bressol o duent-lo al braç,

en aquests versos—petita, bonica—
seràs encara—cosset desinvol—
aquesta nena qui fa la musica
d'una cançó de bressol.

UNA CANÇÓ TEIXIRÉ

M. SAPERES.-F. LONGÀS

Una cançó teixiré
tota plena d'alegria,
Per fil d'or un raig de sol.
per teler, ma fantasia.

Vull dibuixar-hi clavells,
lliris blaus, lil·lès i roses
i una pluja matinal
de poncelles mig descloses.

Teixida aquesta cançó,
la ruixaré amb glops de flaire
desfermant-la cel amunt,
que voleï a grat de l'aire.

I en ella hi haurà dos noms
i dues rialles franques
i dos cors i un sol voler
i dues ànimes blanques.

XAMOSA NOIA

DARGOMIRSKY

Xamosa noia els senyors ja han arribat
eixos senyors a mi no em fan pas cap por,
dins ma cambreta cercaré mon vestit millor.

O lai la i oi la, a dins ma cambreta vaig
o lai la i oi la, a cercar el vestit millor.

A dins ma cambreta em posaré mon vestit millor
i a saludar a tot hom sortiré tot seguit :
a un d'ells vull fer reverència amb més dalit.

O lai la i oi la, a un dels senyors jo vull
o lai la i oi la, saludà amb més dalit,

A un dells vull fer la reverència amb més dalit
amb molt dalit perquè ell el més simpàtic és
jove i roig de galtes, ah! si ell amb mi es fixés.

O lai la i oi la, jove i roig de galtes
o lai la i oi la jai si a mi em volgués!

Trad. C. LOZANO

MON PAIS

GRETSCHANINOW

Dolç país, país nadiu.
Llargues cavalcades,
penyes on el corb fa niu.
Udols de llopades.
Visca mon país nadiu.
Vastes encontrades,
selva, rossinyol joliu,
vents i nuvolades.

Trad. L. VIA

PASTORAL

STRAWINSKY

Cançó sense paraules, imitant el
cant d'un pastor en la muntanya.—
Mercè Plantada ha cantat aquesta
obra en els Concerts de Quaresma,
de la Orquestra Pau Casals, dirigida
pel mateix Strawinsky, en el Teatre
Liceu.

ANANT AL LLIT

(De «La cambra dels nens»)

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestrel!
Guarda el meu papa
i la meua mama :
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Angeleta i la Serafina

i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guiu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
«Oh, Senyor. perdona a nosaltres pecadors...»
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

Trad. J. PENA

HOPAK!

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dóna eix pac.

Eih!
Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc.
Com més beu sembla un bastó,
com més beu sembla un falcó.
Ella ball que ballaràs
un minyó li va al detràs,
prò el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
doncs pa blanc m'has de donar,
Veies!

Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.
Veies!
Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.
Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya,
cerca prest si tens vergonya.

Cerques?
Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.

Ansia!
Bressa'l, avi, bressa'l bé.
Ansia!

Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homes plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia gresca,
més brodava força destra.
Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
au de pressa el gec poseu-vos
per fè amb mi una passejada,
seure après i fer cantada,
au, au, au, au!
Eih, Eih! Som-hi, doncs, au hopak!
Jo estimava el brau cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dóna eix pac.

Eih!

Trad. J. PENA.

PETIT PARIS

Gran assortit de carteres per a senyora i senyor.
Paraigües - Ombrel·les - Ventalls - Perfumeria
Joguines : : : : : Especialitat en els encàrrecs

Carrer de l'Església, 21

SABADELL

TINTORERIA CASTELLÓ

SUCCESSOR DE J. ESPINAL

TALLERS: SANT PAU, 61 - 63 - 65 - TELÉFON 1428

SUCURSALS:

P LAÇA MAJOR, 22 -- VIA MASSAGUÉ, 91

Rentats en sec - Planxats i tenyits a vapor - Aprestos

DOLS A LES VUIT HORES

P R E U S

ENTRADA AMB

Butaca 4'00 pts.
Devantera de segon pis. 2'50 »

ENTRADA

Llotja 3'00 »
General 1'00 »

(IMPOSTOS COMPRESOS)

DESPATX : A la TAQUILLA del Teatre Euterpe, durant els dies i hores d'espectacle.

Les entrades generals únicament seran despatxades el dia del concert.

Per aquest concert queden anul·lats tots els passis.

El dia del concert es repartiran a l'entrada del Teatre els programes detallats, amb el text original o traduït de totes les cançons i duets.

SALLENT IMPRESSOR
SABADELL

TEATRE EUTERPE

SABADELL

MERCÉ
PLANTADA
SOPRAN

EMILI
VENDRELL
TENOR

FREDERIC
LONGÀS
PIANO

CONCERT DE GALA

DIJOURS, DIA 5 D'AGOST DE 1926

A LES DEU DEL VESPRE

Mercè Plantada i Emili Vendrell han associat llurs noms aureolats de glòria i de prestigi per interpretar, amb la col·laboració de **Frederic Longàs**, el magnífic programa del

CONCERT DE GALA

amb el qual es clourà d'una manera brillantíssima la Festa Major d'enguany.

Mercè Plantada i Emili Vendrell han conreuat la cançó en el seu nivell més elevat, obtenint a tot arreu èxits definitius, gràcies a la seva escola depuradíssima i a les condicions exquisides de llurs veus.

La col·laboració de **Frederic Longàs** que constantment ha assolit triomfs entusiàstics, afermant-se sempre com a excel·lent artista, donarà el màxim esplendor a aquesta vetllada d'art, que constituirà indubtablement la nota artística per excel·lència de les festes ciutadanes.

PROGRAMA

I

Albada	PÉREZ-MOYA
El què et diria	MORERA
Sospirs	MILLET
Flor tardana	LONGÀS
Cançó de taverna	MESTRES
Emili Vendrell	
Clavell del balcó	MORERA
Romanç de Santa Llúcia	TOLDRA
Cançó de taverna	BUXÓ
Riera avall	L. DE GRIGNON
Cançó de bressol	} LONGÀS
Una cançó teixiré	
Mercè Plantada	

II

Mon país	GRETCHANINOW
Xamosa noia	DARGOMIJSKY
Pastoral	STRAWINSKY
Al llit (de «La cambra dels nens»).	} MUSSORGSKY
Hopak!	
Mercè Plantada	
El gessamí i la rosa.	} TOLDRA
Cançó de l'amor que passa	
Cançó de comiat	
Cançó de grumet	} PUJOL
No et sàpiga greu.	
La ginesta	
Emili Vendrell	

III

Romança	SCHUMANN
Caixeta de música	LIADOW
Evocación (de la Suite «Iberia»)	ALBÉNIZ
Jota	LONGÀS
Frederic Longàs	

DUETS

Cançó camperola	} SCHUMANN
Ell i ella	
Cançó de bressol	
Sota la finestra	

Plantada - Vendrell

—Prohibit d'entrar i sortir de la Sala durant l'execució de les obres.
—No serà tocada cap obra fora de programa.

CANÇÓ CAMPEROLA

E. GEIBEL - B. SCHUMANN

I quan la primavera ve,
pels prats i els rierols,
i és florit el cirerer,
i pel bosc refilen els rossinyols,
la xarxa adoba el pescador
car la mar és bona i el sol rellu ;
llavors la noia l'estret gipó
i llueints sabates pel ball ja duu,
bo i rumiant
si vindrà l'estimat galan.

Ja sonen baixos i violins,
el batlle va a la taverna i beu,
sens treva volten els dansarins
sota els talls i és vespre arreu.
Tornant a casa a mitja nit,
el cuc de llum de llanterna fa ;
els nuvis es besen amb dolç neguit
i a cau d'orella un bell mot lliscà,
bo i pensant ambdós :
Oh que alegre i feliç és el maig formós.
Mes de maig!
Temps venturós!

Trad. J. PENA

CANÇO DE BRESSOL

(Veïllant un nen malalt)

HEBBEL - SCHUMANN

Dorm, dorm, ninet,
que quan dorms ets molt maquet.
Ple de sol, al mig la plana,
llu d'un cirerer la grana;
quan despertis hi anirem
i cireres collirem.
Dorm, dorm, ninet,

que quan dorms ets molt maquet.
Crema el sol i tot ho colra
fent la cirereta dolça :
dorm fill meu, bo i somiant
que cireres vas menjant.
Dorm, dorm, ninet,
que quan dorms ets molt maquet.

Trad. J. PENA

SOTA LA FINESTRA

BURNS - SCHUMANN

— Qui sota la finestra hi ha?
— Sóc jo, noia, sóc jo!
— Doncs fuig d'ací! ¿Què vols tan tard?
— Moixaines! ¡Moixaines!
— I véns com lladre quan és fosc!
— Agafa'm!
— Tu em duus un xic d'estimació?
— I força! ¡I força!
— Que t'obri ara és ço que vols?
— Si obre! Si obre!
— És massa tard ja dorm tothom!
— Que dormin! Que dormin!

— Véns com colom al colomar?
— Rateta!
— I fins demà marrucaràs?
— Tal volta! Tal volta!
— No, no! Ací no et deixo entrar!
— Si, deixa'm! Si, deixa'm!
— Vols dir que cada jorn vindràs?
— Paraula! ¡Paraula!
— Que n'ets de murri i d'eixerit!
— Doncs entro?
— Si no ho diguessis a ningú!
— I ara! I ara!

Trad. J. PENA

ELL I ELLA

KERNER - SCHUMANN

— Quan anant pel prat tot sol
veig lluir tot d'una
belles flors als ragis del sol,
sols n'esguardo una.
— Quan de ma finestra estant
veig lluir tot d'una
mils d'esteles rutilants,
sols n'esguardo una.
— Ah també sos blaus ullets
ara per la prada
trobo en mig les flors tendretes
sota la rosada.
— Ell al vespre llà amorós
vers el cel esguarda,
car al firmament radiant
veu la imatge amada.
— Quan anant pel prat tot sol,
— Quan de ma finestra estant,
veig lluir tot d'una
belles flors al raig del sol,
mil d'esteles rutilants,
sols n'esguardo una.

Trad. J. PENA

TEXT DE LES CANÇONS

ALBADA

A. GALLARD - PEREZ

Obren sos càlzers les flors més belles,
per tot esclaten tendres poncelles;
ja tot reviu, ja ve l'estiu,
i l'au novella, amb sa parella
cerca son niu vora del riu.

Els camps tapiça el verd fullatge
i els ocells canten dins el brancatge;
ja tot reviu, ja ve l'estiu
i l'au novella amb sa parella,
cerca son niu vora del riu.

Oh, ma estimada! Capoll de rosa
la més galana, la més xamosa,
si tot reviu quan ve l'estiu,
ma nina bella, dolça poncella,
puix tot somriu, cerquem el niu.

EL QUE ET DIRIA

E. GUANYABENS - E. MORERA

Si jo fos cançonaire
treuria una cançó;
com que no hi entenc gaire
no vull pas fer-la, no.
Una cançó faria
que sols de tu parlés,
jo sol la cantaria,
jo sol i ningú més.
Diria que ets la nena

més maca d'aquest pla;
que té més or ta trena
que el blat quan ve el segà.
Que quan tos llavis s'obren
talment en raja mel;
que quan tos ulls s'entre-obren,
com si s'obris el cel;
que en caminant lleugera
per sobre els sembrats
com l'aura matinera

tu els deixes revifats.
Que els ocellets en veure't
refilen de valent...
que un dia jo vaig ceure't
i tot s'ho ha endut el vent.
Si jo fos cançonaire
treuria una cançó:
la d'una espigolaira
i un infeliç pastor.

SOSPIRS

J. VERDAGUER - LL. MILLET

Rosada divina! Quan et copsaré?
Oh, vina!
Oh vina al cor, vina!
lliri i clavellina,
rosa sens espina
del millor rosè!
Celestial aurora,
quan t'obriré?
El meu cor t'enyora,

tórtora que plora,
cridant a tothora
l'aimador si ve!
Ai! en vostra cara
quan m'hi miraré?
Formosura rara,
front d'albada clara,
si no us veig encara,
d'amor moriré.

CABELLS BLANCS

SI VOLEU TENIR UN CABELL NATURAL USEU L'AIGUA DE
SANT BENET QUE ÉS LA ÚNICA AIGUA QUE SENSE PERJU-
DICAR NI EMBRUTAR US DONARÀ EL GOIG DE RETORNAR-VOS EL
CABELL A SON PRIMITIU ESTAT DE COLOR NATURAL

L'«AIGUA DE SANT BENET» NO TACA

L'«AIGUA DE SANT BENET» ÉS HIGIÉNICA

L'«AIGUA DE SANT BENET» ÉS L'ÚNICA ACONSELLABLE
PER SOS EFECTES POSITIVS

Dipositari exclusiu:

PERFUMERIA - Baix Pedregar, 18 SABADELL

DOLÇOS - BOMBONS
PERE MESTRE

JOAN SALLET, impressor

FLOR TARDANA

I. IGLESIAS - F. LONGÀS

Camí de la vellesa
la Tana i el Galan,
refent la juvenesa
floreixen un infant.
Tant que ells el desitjaven
al bo de llur vigor;
quan ja no ho esperaven,
rebrotà llur amor.
Xamosa flor tardana
de flaire refrescant,
la joia de la Tana,
la perla del Galan.
Llurs cors, vencent les cendres,
flamegen amb nou brill
davant la vida tendra
de llur estimat fill.
La mare amb amoretes
el gronxa en el bressol
i fent-li ball-manetes,
el pare sempre es dol.
—Per què plores bon pare
si riu el nostre infant?
—Sols ploro bona mare
perquè no el veuré gran!

CLAVELL DEL BALCÓ

J. M. DE SAGARRA.-E. MORERA

Clavell florit, que rius des del balcó,
si n'ets de bell, clavell, si n'ets de fals!
El teu perfum és com una presó
on fas que hi senti tots els mals
Ai clavell florit,
boca sanguejant,
quan passarà la gelosa nit,
quan vindràs, alosa cantant
a d'el repós al pit
de la vida que plora malmesa
princesa.
No diguis no
clavell de balcó.
Una setmana fa que penso en tu.
Oh, si pogués portar-te allí on jo se,
on no ens vingués a enverinar ningú,
clavell florit del meu carrer.
I poc a poc,
afinant el pas,
no sentirem el neguit ni el fred,
ben lligats el teu i el meu braç
amb un lligam estret.
Si al fadrí que clavaves l'espina,
fadrina,
no deies no
clavell del balcó!

CANÇÓ DE TAVERNA

APEL'LES MESTRES

A la taverna d'En Mallol
s'hi riu i plagueja;
a la taverna d'En Mallol
molts hi entren amb lluna i en surten amb sol.
A la taverna d'En Mallol
s'hi beu i s'hi juga;
a la taverna d'En Mallol
dels diners que hi entren no se'n torna un sol.
A la taverna d'En Mallol
s'hi canta i s'hi balla
a la taverna d'En Mallol
tal hi entra donzella i en surt com Déu vol.
A la taverna d'En Mallol
hi ha hagut punyalades;
a la taverna d'En Mallol
diuen que eren quatre contra un home sol.
A la taverna d'En Mallol
no tot són riu lles;
a la taverna d'En Mallol
han tancat les portes en senyal de dol.

ROMANÇ

DE SANTA LLÚCIA

J. M. DE SAGARRA.-E. TOLDRÀ

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.
Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapat de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.
Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.
Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

CANÇÓ DE GRUMET

T. GARCÉS - E. TOLDRÀ

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.
Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.
Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».
Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

NO ET SÀPIGA GREU

F. MATHEU - F. PUJOL

No et sàpiga greu
d'ésser petiteta:
també ho són les flors
i ho són les estrelles
i ho és aquell déu

que l'amor governa.
D'un res de llevor
se'n forma una arbreda;
d'un sol espurnic
se'n fa una foguera;

d'un trist gra d'encens
se n'omple una església.
No et sàpiga greu
d'ésser petiteta.

LA GINESTA

J. MARAGALL - F. PUJOL

La ginesta altra vegada!
La ginesta amb tanta olor!
Es la meva enamorada
que ve el temps de la calor.
Per a fer-li una abraçada
he pujat dalt del serrat:
de la primera besada
m'ha deixat tot perfumat.
Feia un vent que enarborava,
feia un sol molt resplendent:
la ginesta es regirava
furiada al sol rient.
Jo la prenc per la cintura:

l'estisora va en renou
desflorant tanta hermosura
fins que el cor me n'ha dit prou.
Amb un vimet que creixia
innocent a vora seu
he lligat la dolça aimia
ben estreta en un pom breu.
Quan l'he tinguda lligada
m'he girat de cara al mar...
M'he girat al mar, de cara,
que brillava com cristall;
he aixecat el pom enlaire
i he arrencat a córrer avall.

ANÍS DEL TAUP, EL REI DELS ANISSATS

ESTOMACAL EVA

Licor de moda - De finíssim i deliciós paladar

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAÏSOS

MOBLES
SUCCESSOR D'HUMET I CAROL

SALUT, 59 (ENFRONT FONT NOVA)

TELÈFON 151

EL GESSAMÍ I LA ROSA

J. CARNER - E. TOLDRA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ageu pàlida a dormi;
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

T. GARCÉS - E. TOLDRA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i soleiada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la musica i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven.
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

CANÇÓ DE COMIAT

T. GARCÉS - E. TOLDRA

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardó i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

CANÇÓ DE TAVERNA

J. M.^a DE SAGARRA - T. BUXÓ

Al meu pare li vaig dir
que em cerqués una fadrina
que em vingués justa per mi
ni molt aspre ni molt fina,
perquè em feia galdiró
i estar sol m'era malura;
sortint de missa major
el mal aviat s'em cura.

Això rail!
el casament és un ai.

I ja hem teniu festejant
i les velles se n'alarmen.
la mossa m'agrada tant
que no poden separar-me'n.
Em torno magre del cos
i se'm fa l'ànima prima;
quan al llit cerco repòs
el seu record se m'arrima.

Això rail!
Que és ben dolç aquest desmai.

M'he donat a l'aiguarent,
la mossa plora que plora;
li faig el primer present
no hi tocava de cap hora;
quan li he dut el collaret
del neguit era malalta,
ja no em fan calor ni fred
les besades a la galta.

Això rail!
La beguda em dona esplai.

Ella té el color marcit
com una rosa que es passa
el pare s'ha enfellonit
el germà és tot amenaça.
De casa em treuen els dos,
i el despit és qui em governa,
cues baixes com un gos,
me n'anava a la taverna.

Això rail!
Amb el vi s'adorm l'esglai.

Ara ha trobat un fadrí
de molt bona companyia:
i no es recorda de mi
jo que hi penso nit i dia.
Companys de tavernejar
que veuen les meves penes
em diuen: Si et va deixar
te'n queden moltes dotzenes.

Això rail!
I l'enyoro més que mai.

RIERA AVALL

A. MESTRES - J. LAMOTE DE GRIGNON

Quan tornàvem de la font,
que fresca era l'aigua!
hem passat per sota el pont,
que hermosa la tarda!
que en deia de coses la brisa de maig,
brunzint en les canyes.

Sota el pont arrecerats,
que fresca era l'aigua!
hem vist dos enamorats,
que hermosa la tarda!
vestits de les festes, amb flors a les mans
i enceses les galtes.

En sentir-nos arribar,
que fresca era l'aigua!
s'han deixat de festejar,
que hermosa la tarda!
no sé si ens han vistos, prò la santa nit
no ens l'han pas tornada.

Nosaltres havem passat,
que fresca era l'aigua!
la parella s'ha quedat,
que hermosa la tarda!
i a poc va semblar-nos que a sota del pont
un bes ressonava.

La cançó ja ho sé bé prou,
que fresca era l'aigua!
la cançó res té de nou,
que hermosa la tarda!
però demà i sempre serà la de avui
la eterna balada.

SABATERIA VILA

HORTA NOVA, 83.—SABADELL

GRAN ASSORTIT EN CALÇATS DE TOTES CLASSES
PREUS RIGOROSAMENT FIXES

Aquesta casa pot oferir els calçats a preus increïbles perquè té una gran clientela, no solament a Sabadell, sinó també a les seves sucursals de Terrassa, Vich i Sant Esteve de Castellar.

CANÇÓ DE BRESSOL

J. ARÚS - F. LONGÀS

Aquesta nena petita i bonica
—trenes daurades, cosset desinolt—
qui dona al clar dematí la musica
d'una cançó de bressol!

En qui el bressol has deixat tot just ara,
cantés alegre la vella cançó :
«Què li darem an el noi de la mare
què li darem que li sapigue bo?

I la cançó bo i eixint dels teus llavis
devé una clara tonada d'infant
ella que és feta pels llavis dels avis
i de les mares qui el fill van bressant.

Si la mateixa cançó devé ara
joia d'infant en la boca d'abril,
per la cançó jo endavino que ets mare
i et veig com bresses al fill per dormi'l

Quan sigui així; quan la tendra tonada
al teu filllet cantaràs
amb el sentit renovat assentada
vora el bressol o duent-lo al braç,

en aquests versos—petita, bonica—
seràs encara—cosset desinolt—
aquesta nena qui fa la musica
d'una cançó de bressol.

UNA CANÇÓ TEIXIRÉ

M. SAPERES.-F. LONGÀS

Una cançó teixiré
tota plena d'alegria,
Per fil d'or un raig de sol.
per teler, ma fantasia.

Vull dibuxar-hi clavells,
lliris blaus, lilàs i roses
i una pluja matinal
de poncelles mig descloses.

Teixida aquesta cançó,
la ruixaré amb glops de flaire
desfermant-la cel amunt,
que volei a grat de l'aire.

I en ella hi haurà dos noms
i dues rialles franques
i dos cors i un sol voler
i dues ànimes blanques.

XAMOSA NOIA

DARGOMIRSKY

Xamosa noia els senyors ja han arribat
eixos senyors a mi no em fan pas cap por,
dins ma cambreta cercaré mon vestit millor.

O lai la i oi la, a dins ma cambreta vaig
o lai la i oi la, a cercar el vestit millor.

A dins ma cambreta em posaré mon vestit millor
i a saludar a tot hom sortiré tot seguit :
a un d'ells vull fer reverència amb més dalit.

O lai la i oi la, a un dels senyors jo vull
o lai la i oi la, saludà amb més dalit,

A un dells vull fer la reverència amb més dalit
amb molt dalit perquè ell el més simpàtic és
jove i roig de galtes, ahl si ell amb mi es fixés.

O lai la i oi la, jove i roig de galtes
o lai la i oi la ¡ai si a mi em volgués!

Trad. C. LOZANO

MON PAIS

GRETSCHANINOW

Dolç país, país nadiu.
Llargues cavalcades,
penyes on el corb fa niu.
Udols de llopades.
Visca mon país nadiu.
Vastes encontrades,
selva, rossinyol joliu,
vents i nuvolades.

Trad. L. VIA

PASTORAL

STRAWINSKY

Cançó sense paraules, imitant el
cant d'un pastor en la muntanya.—
Mercè Plantada ha cantat aquesta
obra en els Concerts de Quaresma,
de la Orquestra Pau Casals, dirigida
pel mateix Strawinsky, en el Teatre
Liceu.

ANANT AL LLIT

(De «La cambra dels nens»)

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meva mama :
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,
jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems,
la tieta Catarina.
l'Angeleta i la Serafina

i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,
el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guiu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
«Oh, Senyor. perdona a nosaltres pecadors...»
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

Trad. J. PENA

HOPAK!

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
Sóc la dona d'un cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.

Eih!

Eixa sort em desconsola;
ves, mon vell, beu aigua sola;
jo me'n vaig a la taverna
i la mona agafo al poc
mentre els gots van fent xoc, xoc.
Com més beu sembla un bastó,
com més beu sembla un falcó.
Ella ball que ballaràs
un minyó li va al detràs,
prò el seu vell furiós la crida
i ella el gueto envia a dida.
Tu, diable, et vas casar,
doncs pa blanc m'has de donar,
Veies!

Cal que et cuidis dels petits
ben menjats i ben vestits.

Veies!

Pensa que si no t'afanyes
ja ho faré jo amb bones manyes.
Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya,
cerca prest si tens vergonya.

Cerques?

Apa, jai, a ser bonet;
bressa el nostre petitet.

Ansia!

Bressa'l, avi, bressa'l bé.

Ansia!

Quan vint anys jo sols tenia,
quan a tots els homes plavia,
em posava ben mudada
al portal o a la finestra;
feia senyes, feia gresca,
més brodava força destra.
Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
au de pressa el gec poseu-vos
per fè amb mi una passejada,
seure après i fer cantada,
au, au, au, au!

Eih, Eih! Som-hi, doncs, au hopak!

Jo estimava el brau cossac
qui ara és vell i poc airós,
home roig i gens graciós;
trista sort que em dona eix pac.

Eih!

Trad. J. PENA.

PETIT PARIS

Gran assortit de carteres per a senyora i senyor.
Paraigües - Ombrel·les - Ventalls - Perfumeria
Joguines : : : : : Especialitat en els encàrrecs

Carrer de l'Església, 21

SABADELL

TINTORERIA CASTELLÓ

SUCCESSOR DE J. ESPINAL

TALLERS: SANT PAU, 61 - 63 - 65 - TELÉFON 1428

SUCURSALS:

PLAÇA MAJOR, 22 - VIA MASSAGUÉ, 91

Rentats en sec - Planxats i tenyits a vapor - Aprestos

DOLS A LES VUIT HORES